N 9
17e JAARGANG
27-2-62
10 F
WEEKBLAD
IN NEDERLAND 75 Ct

52 pagina's

KUIFJE

HET SUPER-BLAD VOOR DE JEUGD VAN 7 TOT 77 JAAR

R.M.

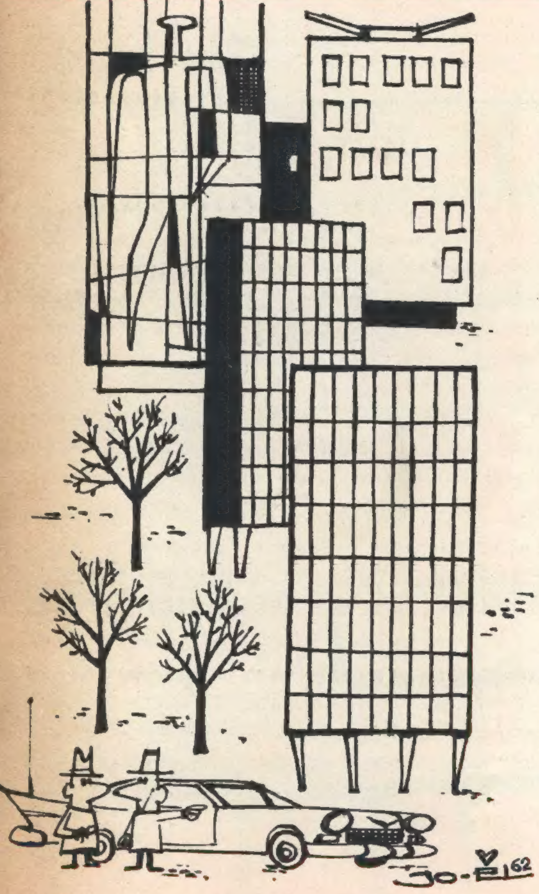
CHLORO ZUCHT IN DE KERKER...

Een groots

VERLEDEN

OPPENHEIMER, natuurkundige en specialist inzake kernenergie, heeft gezegd : « 90 % van alle geleerden van alle tijden leeft thans ! » Die uitspraak moet je met een korreltje zout nemen, maar het is toch de naakte waarheid dat de wetenschap in de laatste jaren met reuzensprongen is vooruit gegaan. En het is nog niet gedaan ! In alle laboratoria, in alle studiecentra en in alle fabrieken ter wereld wordt er flink gewerkt en bereidt men de toekomst voor. We moeten aan de toekomst denken en toch het verleden niet vergeten ! Lang voor ons hebben er op aarde andere beschavingen gebloeid. Denk maar even aan de beschaving van de Inca's, de Maya's, de Egyptenaren, de Chinezen, de Grieken en de Romeinen, enz... enz...

Wij bouwen eigenlijk slechts voort op het werk dat vroeger werd gedaan. Wij bouwen fabrieken en laboratoria en het is dank zij het werk dat daar wordt verricht, dat iedereen het morgen beter zal hebben !

Terwijl wij dan toch aan het bouwen zijn, zouden wij wensen dat onze moderne bouwmeesters eens wat meer aandacht zouden besteden aan de uiterlijke verfraaiing van onze steden en dorpen. Wat denk jij daarvan ? Voor stedenschoon had men vroeger méér oog !

Kuifje

Wie is die man ?

Hij is dol op sport, dat merk je. Heb je hem herkend ? Ja, het is Raymond Reding. Of Jimmy en Jari zich thans voor het voetbalspel interesseren zal je volgende week lezen in :

HET DERDE DOELPUNT

de nieuwe knalavonturen van Jari en Jimmy Torrent !

TON en TINNEKE

DE ANARCHIST

door Attanasio

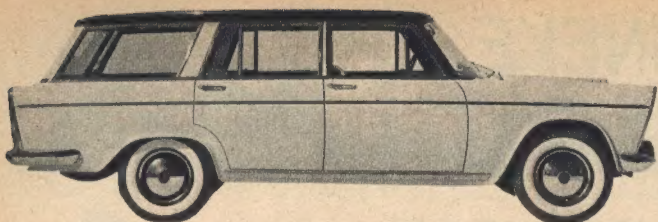

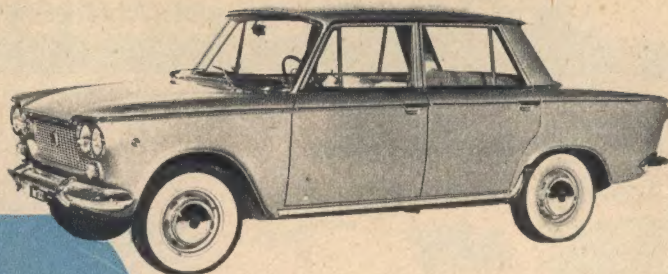

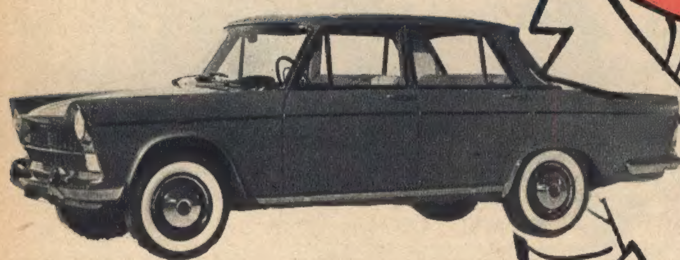

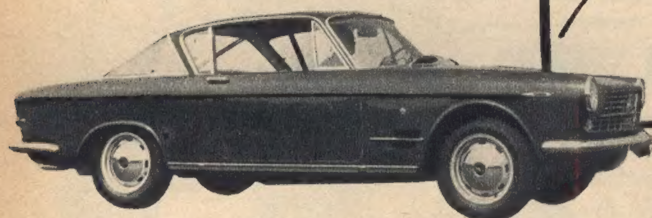

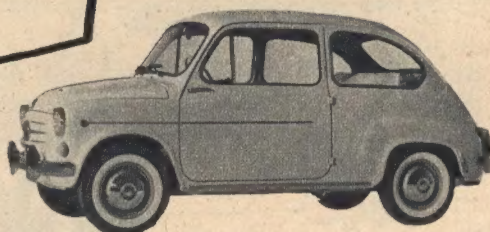
SUSPENSE

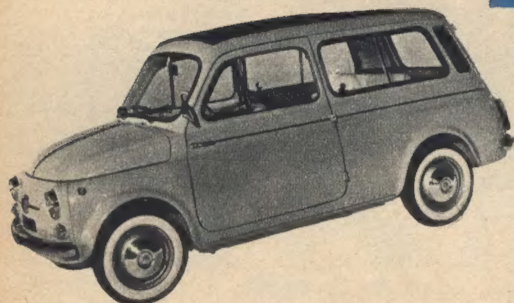

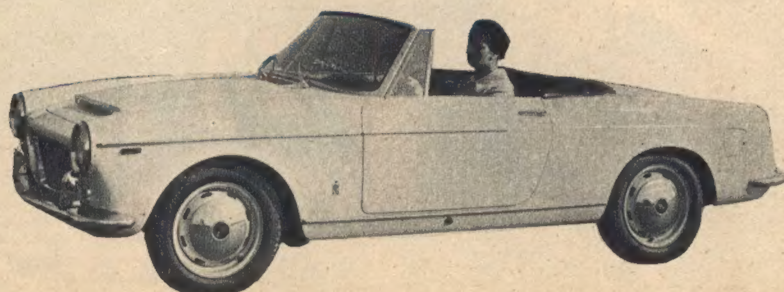
INSPECTEUR
ZOEKGRAAG
HEEFT HET
DRUK...

FIAT

4e VRAAG

IN een grote garage van de stad stonden tien verschillende FIAT modellen. Dieven maakten van de afwezigheid van de portier gebruik om de garage binnen te dringen en drie wagens te stelen.

Inspecteur Zoekgraag werd belast met het onderzoek. Eerst en vooral moest hij vaststellen welke drie modellen gestolen werden. Met de lijst van de 10 FIAT modellen — die zich in de garage bevonden voor de diefstal — en met de foto's van de 7 modellen die er na de diefstal nog stonden, kon hij uitmaken welke drie modellen waren verdwenen.

VRAAG

Hieronder een lijst van de 10 FIAT modellen. Welke zijn nu de FIAT modellen waarvan de foto niet op deze pagina staat ?

FAMILIARE 1800
FIAT 600 D
FIAT 500 D
FIAT 1300
FIAT export 1100
FIAT 1800 B
FIAT Coupé 2300
FIAT GIARDINIERA 500
FIAT STATIONCAR
FIAT CABRIOLET 1500

Wacht om je antwoord op te sturen tot je het formulier hebt, dat zal ingelast worden in Kuifje nr 10.

Indien je de nummers van Kuifje wenst waarin de Grote Prijsvraag verschijnt, vraag ze dan bij ons aan en voeg 10 F (12 F voor het buitenland) bij voor ieder nummer.

GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG 1962

SENSATIONELE PRIJZEN

1e PRIJS : een wagen FIAT 1100 EXPORT (waarde 68.150 F).
2e PRIJS : een televisietoestel NOVAK (waarde 14.750 F).
3e en 4e PRIJS : twee bromfietsen NSU Quickly Standard (prijs per stuk : 7.190 F).
5e PRIJS : een tent ANDRE JAMET type PAIOTTE (waarde 3.995 F).

8 fietsen PEUGEOT, type VAN STEENBERGEN (waarde 3.790 F)
1 rubberzeilboot NAUTISPORT, type ROBINSON
10 radio's met transistors NOVAK
1 volledige doos met een electrische trein FLEISCHMANN met transformator
10 electrofonen NOVAK

Canadese tenten ANDRE JAMET, type MIKI — HELVA-uurwerken — volledige dozen electrische treinen FLEISCHMANN — cinema-projectors met motor CINETTE — foto-reportagesets FERRANIA — Cinema-projectors met de hand CINETTE — rolschaatsen CHRISTIAENSEN — foto-apparaten FERRANIA EURA — vulpennen LE TIGRE — platen FESTIVAL/VICTORY — zwemmaskers HURRICANE — ASSIMIL handboeken — vulpotloden LE TIGRE — albums van de LOMBARD COLLECTIE, enz. enz. enz.

MEER DAN 12.000 PRIJZEN VOOR EEN TOTALE WAARDE VAN 500.000 F OF 40.000 GULDEN !

REGLEMENT

1. Al onze lezers en lezeressen kunnen deelnemen aan de Grote Kuifje's Prijsvraag.

2. De prijsvraag bestaat uit vier vragen en een bijkomende vraag, die in vijf achtereenvolgende nummers van ons jeugdblad zullen gepubliceerd worden.
De eerste vraag is verschenen in nr. 6 van 6 februari, de tweede in nr. 7 van 13 februari, de derde in nr. 8 van 20 februari, de vierde verschijnt in nr. 9 van 27 februari en de bijkomende vraag in nr. 10 van 6 maart.

3. De antwoorden op de vier vragen moeten ons samen toegezonden worden op het antwoordformulier, dat zal ingelast worden in Kuifje nr. 10.

4. Om geldig te wezen moeten er op ieder antwoordformulier vier deelnemingsbons (genummerd 1, 2, 3 en 4) in de daartoe gereserveerde vakjes geplaatst worden.

5. Iedere deelnemer mag verscheidene antwoordformulieren insturen, op voorwaarde dat er op ieder antwoord-formulier vier deelnemingsbons staan. Maar opgelet, er wordt slechts EEN PRIJS toegekend per deelnemer (de prijs zal toegekend worden op het best geklasseerde antwoord).

6. De antwoordformulieren moeten in gesloten omslag en als brief gezonden worden naar dit adres : Kuifje, Grote Prijsvraag, P.H. Spaaklaan, 1 à 11, Brussel 7, vóór 10 april 1962 om middernacht. Onvoldoende gefrankeerde en aangetekende brieven zullen niet aanvaard worden.

7. In de envelop mag alleen het antwoordformulier zitten. Geen brief of andere mededeling !

8. De juiste antwoorden op de vier vragen werden toevertrouwd aan Meester Thomas, deurwaarder te Brussel.

9. De concurrenten aanvaarden de beslissingen van de jury. Tegen die beslissingen kan er geen beroep worden aangetekend.

10. Alle prijzen worden in België afgehaald vóór 31 december 1962. Ze kunnen niet omgeruild worden.

11. De medewerkers en het personeel van Kuifje mogen niet deelnemen aan de prijsvraag.

12. Wie deelneemt aan deze prijsvraag aanvaardt het reglement volledig en zonder enig voorbehoud.

KUIFJE'S Prijsvraag 1962 BON Nr 4

de kruisridder

De simoen is voorbij, maar een nieuwe

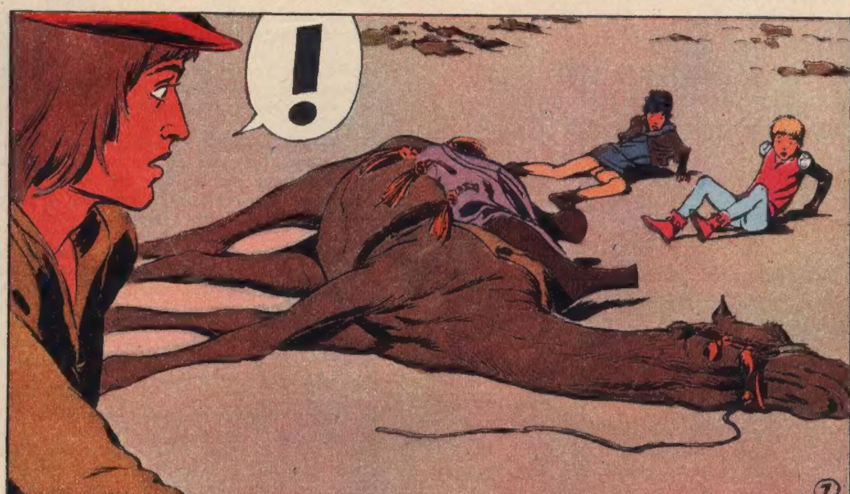

DE DRIE VRIENDEN LIEPEN UREN EN UREN ALS IN EEN DROOM VERDER... HET ZAND WAS VRESELIJK HEET EN HET SCHELLE LICHT VERBRANDDE HEN HAAST DE OGEN.

zonder naam

door paul cuvelier

ramp bedreigt het leven van onze vrienden.

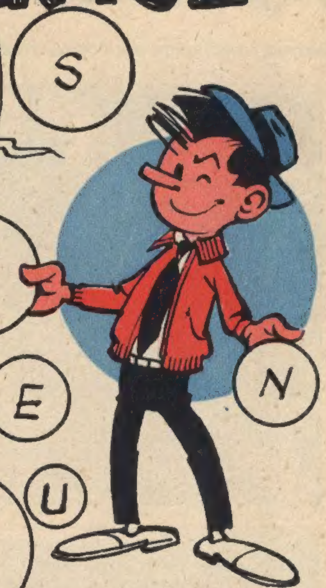

WORDT VOORTGEZET

SPEEL MET ONS MEE!

ALLEGAARTJE

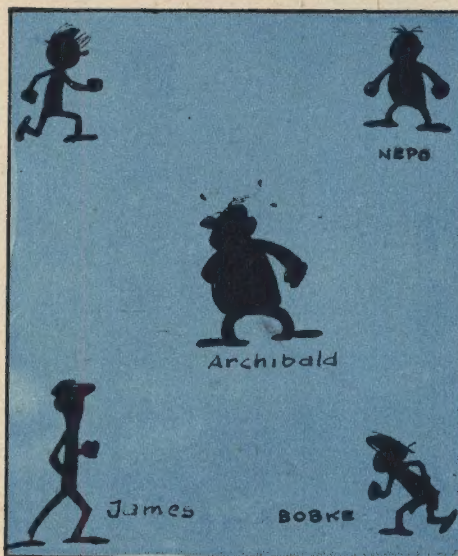
E Y R E
H M C F R K
D I E
A E
N E D A E T R R U

De schatrijke Archibald Mac Haron heeft in z'n huis een heleboel bedienden die allemaal uit een verschillend land komen. Het is betaaldag en Archibald geeft ieder het loon dat hem toekomt. Kan je zeggen welke munteenheid hij voor elkeen moet gebruiken?
Dinar — crusado — peseta — gulden — pond — kroon — drachme — escudo — mark — roepia.

Bobke, Nepo, Archibald, James en ik kennen een leuk spelletje dat we « hoekje ruilen » geheten hebben. Vier van ons gaan in een hoek staan en de vijfde in het midden van het vertrek. Het spel bestaat er in met elkaar van hoek te ruilen zonder dat diegene, die in het midden staat, de kans krijgt een hoek te bezetten. Tussen de twee tekeningen hebben we tweemaal van hoek geruild. Hoe hebben we dat gedaan?

OPLOSSINGEN OP PAGINA 45

HOEMPA * PA ZWAAIT DE KRIJGSBIJL!

TEKENINGEN: UDERZO TEKST: GOSCINNY

Hoempa-Pa en Hubert konden ontsnappen aan de tolterpaal van de Walogen en de gevangenis van de Pruisen.

DE GETUIGE

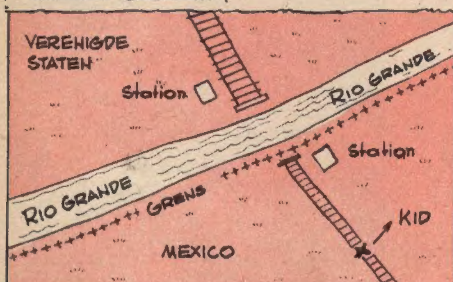
Kid Ordinn heeft. zonder het te willen, de locomotief waarop hij en

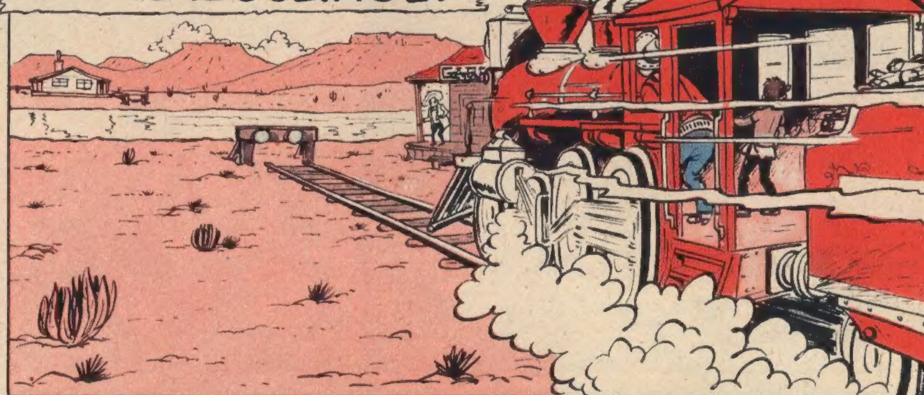

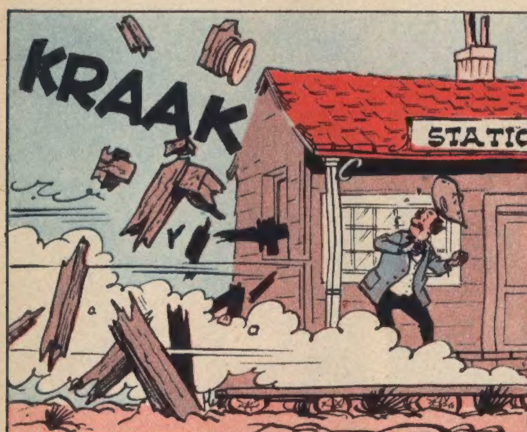

EN INDERDAAD, DAAR LOOPT DE RIO GRANDE EN DE GRENS TUSSEN DE VERENIGDE STATEN EN MEXICO. DE SPOORWEG HOUDT OP AAN WEERSZIJDEN VAN DE STROOM. NORMAAL WORDEN DE REIZIGERS MET EEN VEERBOOT OVER DE RIO GRANDE GEBRACHT.

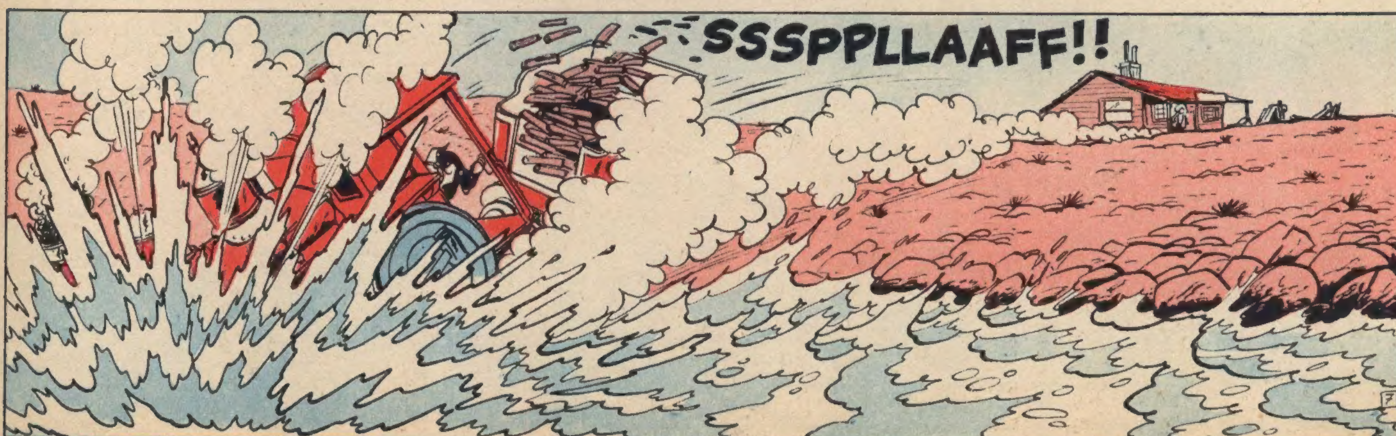

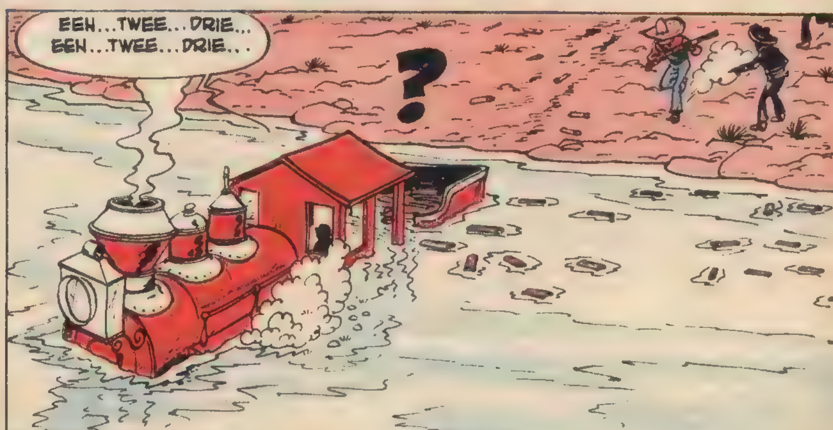

VAN RIO GRANDE

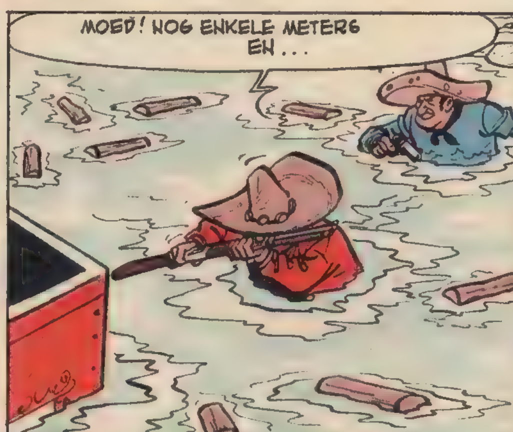
EEN AVONTUUR VAN CHICK BILL
door TIBET
Scenario : GREG

Kleine Poedel een schuilplaats hebben gevonden, aan gang gebracht...

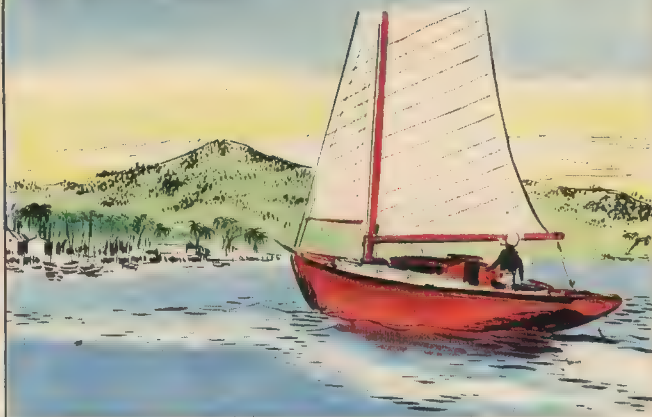

WORDT VOORTGEZET

gregory

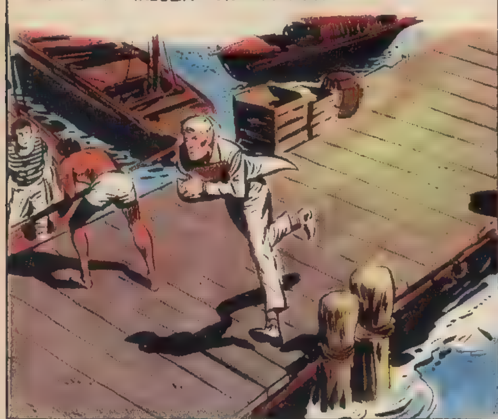
DE ZEEMAN

NADAT HIJ ZIJN PAKJE KWIJT WAS, SPRONG DE MAN OP DE STEIGER EN ZETTE HET OP EEN LOPEN...

MAAR...
DAAR IS-IE! HIJ VLUCHT HET LAND IN.

?

INTUSSEN KWAM GREGORY WEER BIJ DE HAVEN...
NU KAN JE WEER EEN POOSJE SMULLEN EN JE REIS VOORTZETTEN, KAPITEIN!
HARTELIJK DANK VOOR DE HULP, TOMU!

DE VAGEBOND MAAKT ZICH KLAAR OM WEER IN ZEE TE STEKEN.
GOEDE REIS, KAPITEIN!

GREGORY HIJST DE ZEILEN EN EVEN LATER VERDWIJNT DE HAVEN AAN DE EINDER.

OP DIT OGENBLIK GRIJPEN DE POLITIEAGENTEN IN EN OVERMEESTEREN DE MAN...

DE VERTEGENWOORDIGERS VAN DE WET NEMEN HEM ELK BIJ EEN ARM EN LEIDEN DE VREEMDELING NAAR HET POLITIEBUREAU!

WE HEBBEN HEM GEVANGEN, COMMISSARIS! HIJ IS ER ECHTER IN GESLAAGD ZIJN PAKJE ERGENS TE VERBERGEN!
WE WETEN WAT JE IN HET SCHILD VOERDE... TRACHT NIET TE ONTKENNEN!

SPREEK OP! WAAR HEB JE HET PAKJE VERSTOPT? JE ZAL ZWAAR GESTRAFT WORDEN INDIEN JE NIET BEKENT...

ALL RIGHT! IK ZAL ALLES OPBIECHTEN! IK HEB HET VERBORGEN IN EEN SCHEEPJE DAT IN DE HAVEN GEMEERD LAG...

LOOP VLUG MET HEM NAAR DE HAVEN, JOHN, ZODAT HIJ HET JACHT KAN AANWIJZEN WAAR HIJ HET SPUL IN VERBORGEN HEEFT...
O.K., CHEF!
2

WANNEER ZE AAN DE HAVEN KOMEN KUNNEN ZE SLECHTS VASTSTELLEN DAT DE VAGEBOND WEG IS.
VERTROK-KEN!
WE MOETEN DE HAVENPOLITIE ALAR-MEREN.

DE OFFICIER VAN DE WACHT ONTVANGT DE BOODSCHAP...
...EEN BOTTER OPSPOREN... HEEFT EEN LADING AAN BOORD DIE ABSOLUUT MOET WEERGEVONDEN WORDEN... ABSOLUUT!... ALLE POS-TEN VERWITTIGEN! O.K!

DE OFFICIER WAS ECHTER NIET DE ENIGE DIE DE BOODSCHAP ONTVANGEN HAD.
IK MOET DE ANDEREN DADELIJK WAARSCHU-WEN. EEN GELUKKIG TOEVAL DAT IK DE BOODSCHAP NET KON ONDERSCHEPPEN..

EVEN LATER...
GELOOF ME... WE MOETEN DE BOTTER MET ZIJN KOSTBARE LADING BEREIKEN VÓÓR DE POLITIE...

VERMITS ALLE POLITIEPOSTEN GEWAARSCHUWD WERDEN, LOONT HET DE MOEITE... HET GAAT WAARSCHIJNLIJK OM PEPERDURE GE-SMOKKELDE WAAR...
INDER-DAAD... HET MOET EEN MOOIE BUIT ZIJN.

INTUSSEN VAART DE VAGEBOND RUSTIG VERDER ZONDER IETS AF TE WETEN VAN ZIJN GEHEIMZIN-NIGE LADING.

DE ZEESCHUIMERS LOPEN NAAR EEN VAAR-TUIG DAT IN EEN KLEINE KREEK LANGS DE KUST VERBORGEN LIGT.
OPSCHIETEN, JONGENS! WE MOGEN GEEN TIJD VERLIE-ZEN...

HET JACHT VAN DE HAVENPOLITIE HEEFT ZIJN SPEURTOCHT REEDS INGEZET.

UIT DE PITTEN KIJKEN, KERELS! DE BOTTER MAG ONS NIET ONT-SNAPPEN!

NATUURLIJK NIET... INDIEN DE BOEL OP STELTEN STAAT VOOR ZO'N KLEINE BOOT, DAN KAN JE ZEGGEN DAT ER EEN BOM DUITEN AAN VERBON-DEN IS!
DAAR HEB JE HEM!

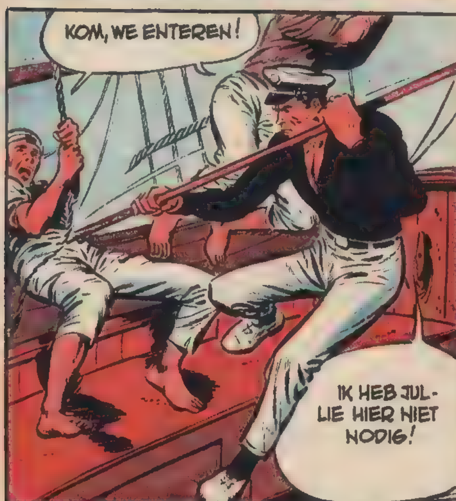

GREGORY BEMERKT DE BOOT VAN DE PIRATEN...
HO! EEN BOOT HIER!... HET ZIJN BESLIST LUI UIT DE STREEK OM ZO HANDIG TUS-SEN DE KLIPPEN HEEN TE ZEILEN...

MAAR... HET LIJKT WEL ALSOF ZE HET OP MIJ GEMUNT HEBBEN...
3

PIRATEN!
HE, DAAR! WIJ WETEN DAT DE POLITIE JE ACHTERVOLGT EN WETEN OOK WAAROM!

GOOI HET KOSTBARE PAKJE BIJ ONS AAN BOORD... VOOR JOU IS HET IN IEDER GEVAL VERLOREN.
POLITIE? EEN PAKJE? WAT RAASKALLEN DIE KERELS TOCH?

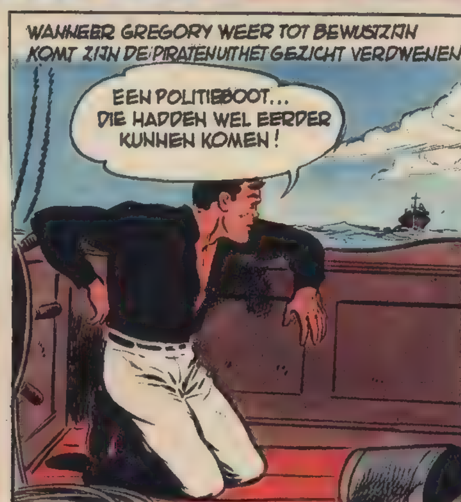

DOE NIET ZO ONNOZEL... OF JE HET ER MEE EENS BENT OF NIET, WIJ WILLEN HET PAKJE HEBBEN...
DIE KERELS ZIJN STAPELGEK!

KOM, WE ENTEREN!
IK HEB JULLIE HIER NIET NODIG!

ONDANKS HET MOEDIGE VERWEER VAN GREGORY, MOEST HIJ HET ONDERSPIT DELVEN...

FOUILLEER ALLES!

HOERA! IK HEB HET PAKJE GEVONDEN!... VLUG, WE MAKEN DAT WE WEG KOMEN...

WANNEER GREGORY WEER TOT BEWUSTZIJN KOMT ZIJN DE PIRATEN UIT HET GEZICHT VERDWENEN...
EEN POLITIEBOOT... DIE HADDEN WEL EERDER KUNNEN KOMEN!

WIJ HEBBEN GEEN TIJD JE IETS UIT TE LEGGEN... JE HEBT EEN GEHEIM PAKJE... GOOI HET AANSTONDS OVER BOORD!
JULLIE KOMEN TE LAAT! DE PIRATEN HEBBEN HET PAKJE REEDS AFGEHAALD. MAAR WAT IS DAT VOOR EEN PAKJE?

WIJ SNAPTEN AAN DE HAVEN EEN KEREL DIE EEN TIJDBOM IN DE STAPELPLAATS WILDE LEGGEN OM ZE, NA DE EXPLOSIE, TE KUNNEN PLUNDEREN. HIJ IS GEVLUCHT MET ZIJN BOM EN HAD ZE IN JE JACHT VERBORGEN, WIJ DEDEN ALLES OM JE ZO VLUG MOGELIJK IN TE HALEN...
JULLIE HAAST DEED DE PIRATEN DENKEN DAT IK EEN ZEER KOSTBARE LADING VERSCHEEPTE!

OP DIT OGENBLIK WEERKLONK ER EEN HARDE KLAP...
BOEM

EN NIET VER DAAR VANDAAN, TUSSEN DE WRAKSTUKKEN VAN HUN BOOT...
?
?
?
?!
EINDE.

CHLOROPHYL WAAGT

Anthraciet heeft Chlorophyl in

EEN GOKJE door R. MACHEROT

handen en kan zijn woede botvieren...

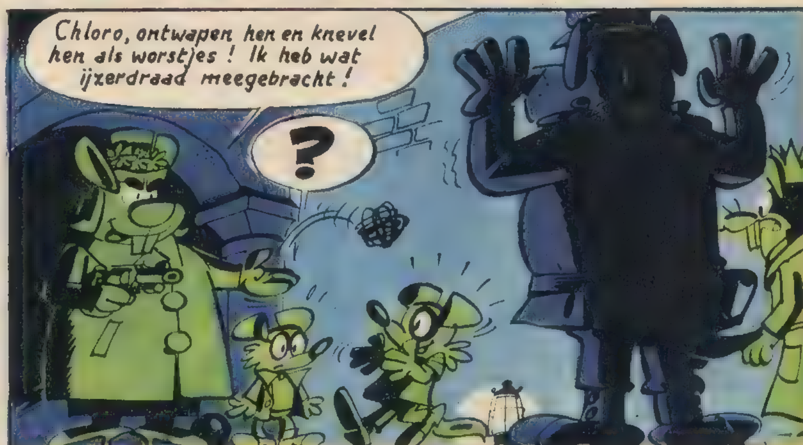

WORDT VOORTGEZET

ROCK DERBY

in HET GOUD van

Silly werd gevangen genomen door de Navajos.

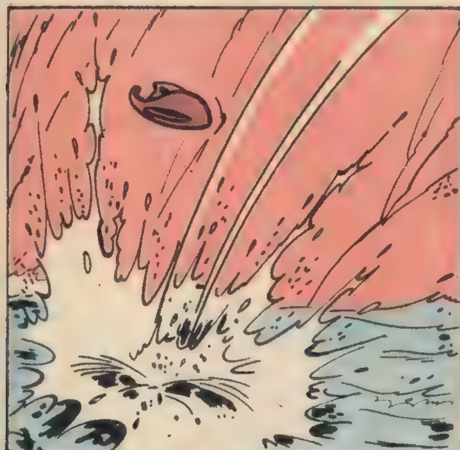

Zijn medeplichtige heeft zich uit de voeten gemaakt...

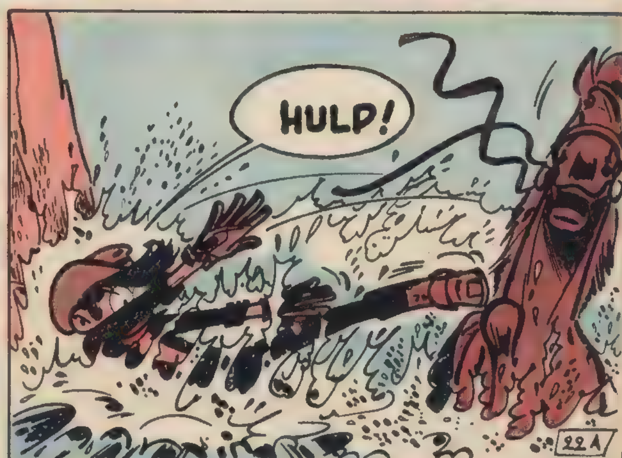

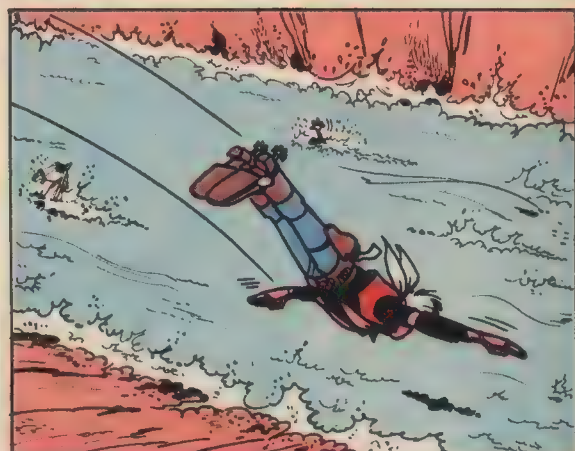

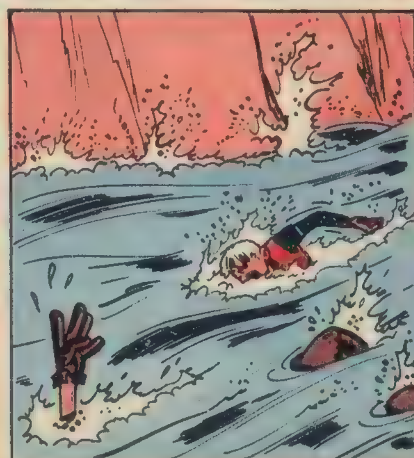

WORDT VOORTGEZET

IN DE
VAN DE
VERHAAL DOOR STEF
GEILLUSTREERD DOOR
E. AIDANS

GREEP ANGST

WANNEER men 's nachts door het dichte, vochtige, geheimzinnige oerwoud van Brazilië gaat, komt het grootste gevaar dat je bedreigt niet van de inagaliaan, die van de bomen hangt en die bladeren heeft zo scherp als scheermesjes en je in een oogwenk de vinger afsnijden. Het gevaar komt ook niet van de slangen die je kan wekken en die geruisloos tot in je laars glijden om je een dodelijke beet te geven. Het gevaar komt ook niet van de vele nachtvogels die zwaar en traag rond je vliegen, onheilspellend krijsen en vlijmscherpe klauwen hebben. Neen, het grootste gevaar ligt in je eigen verbeelding !

Jaap stapte onder de laaghangende boomtakken door en iedere stap was voor hem een nachtmerrie. Het was begonnen toen Maximus hem had wakker geschud.

— Ik had dat spelletje niet mogen aanvaarden, zei hij bij zichzelf. Maar nu is het te laat om op mijn stappen terug te keren... Hij logeerde bij vrienden op een Braziliaanse haciënda en om te bewijzen dat hij zijn man kon staan, had aanvaard heel alleen 's nachts naar het woud te gaan om er een jaguar te schieten. Zo ver was het dan.

Kom mee naar pagina 24.

Michel Vaillant

DE WAAG

door Jean Graton.

Michel Vaillant heeft een rendez-vous met Gil

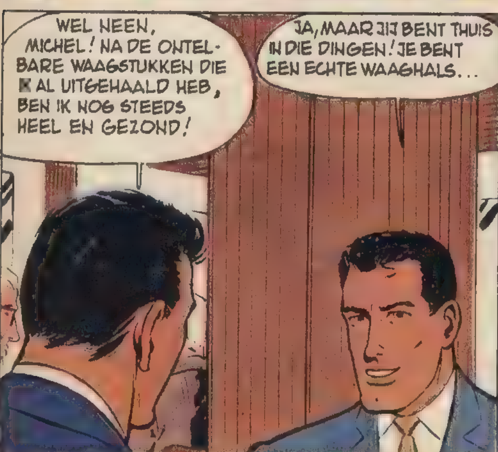

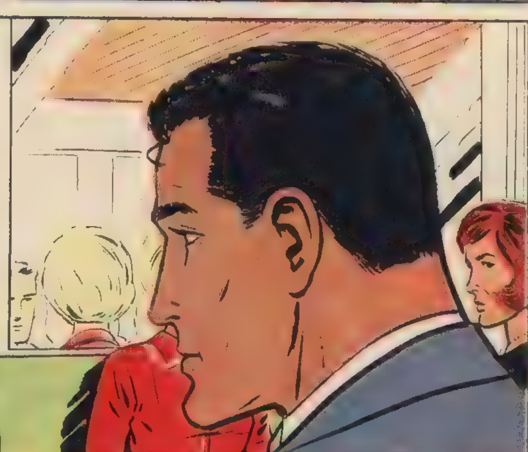

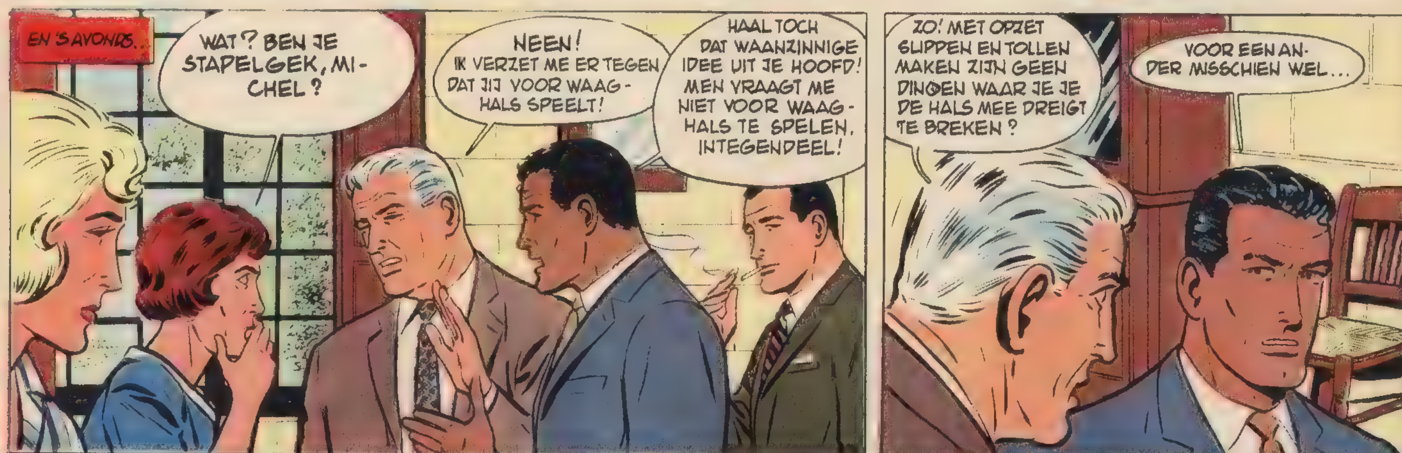

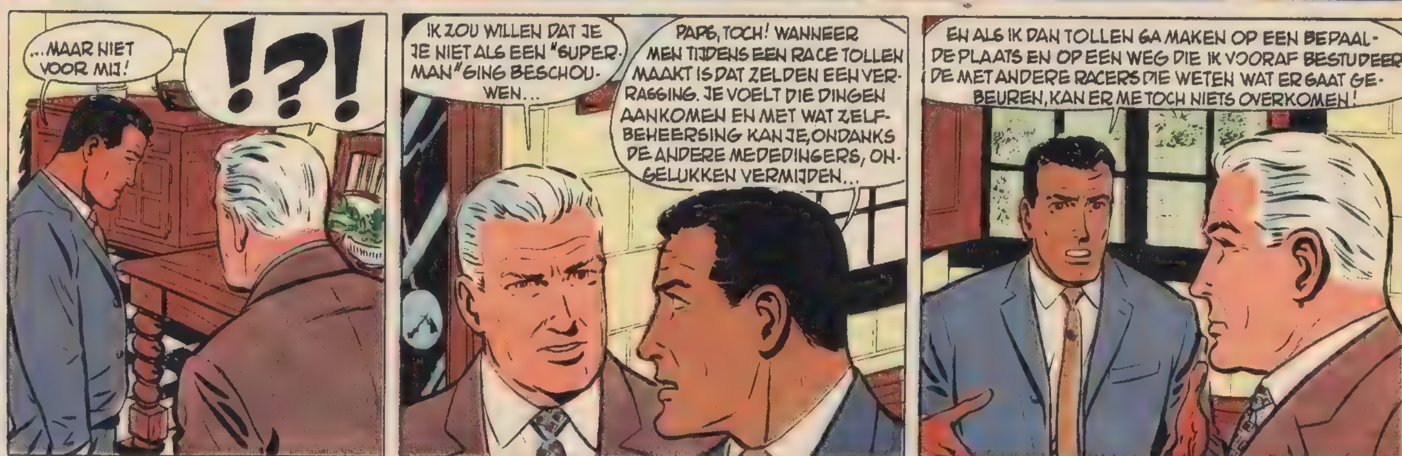

HALZEN

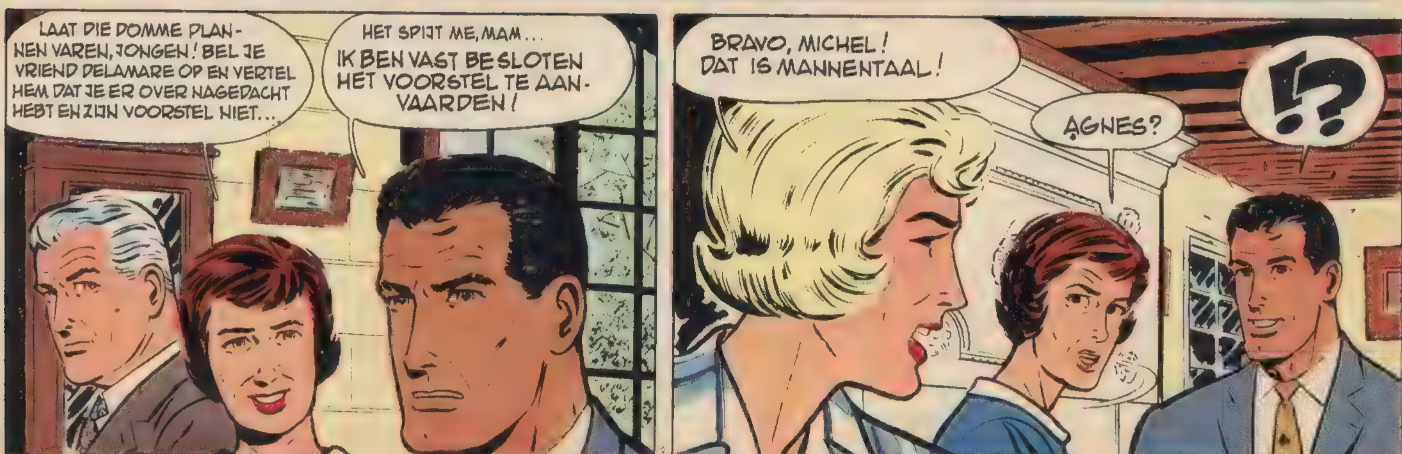

Delamare, welbekend als parachutist en waaghals...

IN DE GREEP VAN DE ANGST

(Vervolg van pagina 21)

TOEN Maximus hem even na middernacht wekte, was hij nog maar pas ingeslapen. Maximus was een zwarte die reeds jaren op de hoeve werkte. Hij droeg steeds een strohoed en had altijd een sigarenstompje in de mond. Onder het schelle licht van twee electrische lampen stonden de paarden reeds te wachten. De twee mannen sprongen in het zadel en begaven zich op weg. De nacht was drukkend, zwoel en stil. Men hoorde slechts het gedempte getrappel van de hoeven op de stofferige weg. Men rook de vochtige, sterke geur van het nabije woud.

— Ik heb een goed lokaas gereed gezet, zei Maximus.

— Uitstekend, antwoordde Jaap.

Maximus trok aan z'n sigaar en keek af en toe tersluiks naar de jongeman. Ook Jaap wierp nu en dan een blik op zijn gezel, in wiens ogen hij een felle, onheilspellende glans meende te zien. Hij duwde zijn knie in de hals van het paard en verwijderde zich enkele meters.

— Ik wil mijn paard niet te veel vermoeien bij die hitte, zei Jaap om iets te zeggen.

Maximus deed alsof hij het wantrouwen van de jongen niet merkte. Hij zweeg, trok aan zijn sigarenstompje en de volgende tien minuten verliepen zwijgend.

— Hier is het !

Maximus sprong van zijn paard en Jaap eveneens. De nacht was zeer donker en op een tiental meters zag men het woud, dat daar lag als een zwart kluwen van bomen en lianen.

— Volg dat weggetje, zei Maximus.

— Vergezel je me niet ? vroeg Jaap en hij trachtte zijn stem een vaste klank te geven.

— Neen. Het lokaas staat gereed. Het is een geitje. Het staat op honderd meter van hier, rechts. Eerst moet je door een ravijn en dan ga je aan de andere kant recht voor je weer naar omhoog. Ik heb in het struikgewas een plaatsje voor je klaargemaakt waar je je kan opstellen. Je hoeft dan slechts te wachten tot je de jaguar in het vizier krijgt...

Jaap voelde zich een tikkeltje beledigd. Het was ten slotte niet de éérste maal dat hij op jacht ging en hij had reeds grote wilde dieren van nabij gezien. Hij vond het haast beneden zijn waardigheid, dat Maximus tevoren naar de rand van het woud was geweest om er een geitje als lokaas voor de luipaard aan een struik te binden.

— He ! Een ogenblikje !

Maar Maximus was reeds op zijn paard gesprongen en verdwenen.

— Goedenacht, riep hij nog.

Jaap haalde de schouders op en ging door het dichte groen. Het was net alsof hij het hele gewicht van dat uitgestrekte bos op zijn schouders voelde wegen. Het woud fluisterde, de nacht kreunde. Jaap had de indruk dat hij onder de gewelven van een kathedraal liep en hij hoorde tot zeer ver in die donkere diepte een dof gemurmel, af en toe onderbroken door de roep van een vogel of de kreet van een wild dier.

— Stappen !...

Jaap bleef staan. Hij voelde zijn hart bonzen.

— Neen ! Het is belachelijk ! Het zijn geen stappen, het is een dier dat hier rondsluipt...

Hij begon te denken dat de dieren in het donker zaten en ieder ogenblik op hem konden springen. Hij verbeeldde zich dat slangen zich rond zijn kuiten wonden en dat de grote miereneter daar voor hem stond, gereed om hem te vatten in een ijzeren greep. Hij hoorde zuchten, hij hoorde de hijgen en het geluid van stappen die nu eens naderden en zich dan weer verwijderden...

Jaap voelde het bloed in zijn slapen kloppen en het koude zweet liep hem over de rug. Met het geweer in de handen ging hij nochtans verder. Hij wist niet meer waar hij was. Hij struikelde over boomwortels en langs zijn naakte armen voelde hij de kleverige lianen. Maar misschien waren het geen lianen... Het waren misschien slangen... Honderd meter had Maximus gezegd. Dan in de ravijn afdalen en aan de tegenovergestelde kant weer omhoog lopen. Daar stond het lokaas. Jaap meende dat hij verdwaald was. Eensklaps voelde hij de grond onder zich wegzinken, en hij rolde een helling af. Meer dood dan levend stond hij weer op en liep dan naar boven. Iemand volgde hem, hij voelde het, hij was er zeker van. Zijn hart klopte als een smidsehamer, zijn hoofd stond op het barsten. Op de kleine heuvel bleef hij staan. Het mos op de grond was zacht en fris. Te midden van dat drukkende zwoele woud leek hem het plaatsje dat hij gevonden had een haven van rust. Hij keek naar omhoog en zag doorheen de bomen drie sterren schitteren tegen de donkere fluwelen hemel. Hij ging zitten en legde zijn geweer naast zich neer. Het was op dat ogenblik dat zijn bloed in zijn aderen stolde. Daar was iemand ! Daar was heel zeker iemand die in het donker op hem afkwam. Het kon een dier zijn, maar Jaap was er haast van overtuigd dat het een mens was. Een mens die hem naar het leven stond ! Hij wou luid gillen, maar hij kon niet. Zijn keel was dicht gesnoerd en hij was als aan de grond genageld. Dan hoorde hij het geluid niet meer, maar de stilte was nog drukkender, nog angstaanjagender dan te voren...

Het geschuifel en het geritsel van de bladeren begon opnieuw. Jaap meende een onderdrukt gekreun te horen en een gejaagd hijgen. En eensklaps dacht hij aan Maximus. Waarom had die man hem zo vreemd aangestaard en waarom was hij zo snel weggegaan ? Jaap dacht aan de avonturenromans die hij had gelezen en die zich afspeelden in het donkere oerwoud : vreselijke vechtpartijen, wilde dieren en doodsgevaar... Nu was zijn verbeelding totaal op hol geslagen... Neen, hij droomde niet. Hij was er van overtuigd dat er op enkele meters van hem een man heen en weer ging. Iemand kwam en ging daar om hem schrik aan te jagen. Wie was het en waarom ?

En eensklaps zag Jaap een gestalte. Een donkere massa op minder dan tien meter van hem verwijderd. Die massa ging in een kring rond hem. Hij kon niet zeggen of hij met een mens of een dier te doen had, maar in ieder geval werd hij er door bedreigd. Dat spelletje moest ophouden, alles was beter dan de twijfel, dan dat angstige wachten. Het duurde echter nog tien minuten alvorens hij er in slaagde zijn geweer heel stil op te nemen en tien minuten vooraleer hij overeind was gekomen zonder de dode bladeren te doen ritselen. Daar was die donkere gestalte opnieuw... Jaap schouderde zijn geweer. Hij mikte en een schot verscheurde de stilte. Dan hoorde men opnieuw niets anders meer dan de gewone geluiden van het oerwoud.

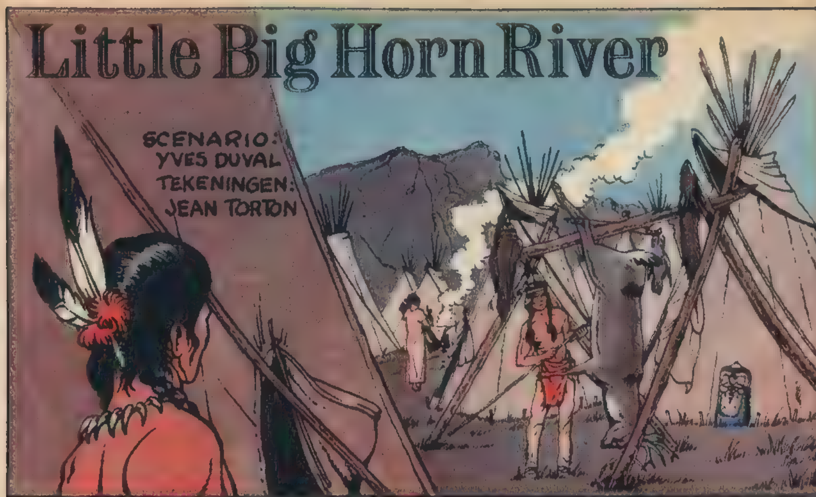
Jaap waagde het niet van plaats te verroeren. Ten slotte keerde hij zich toch om. Iemand liep rechts van hem. Hij hoorde een stem :

— Jaap ! Jaap !...

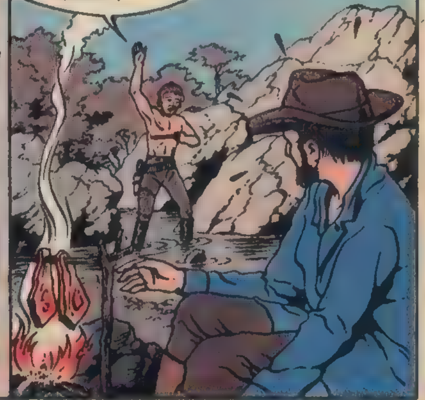
In de ogenblikken die volgden kwam de morgen in de lucht en hij zag dat Maximus op hem kwam toegelopen en met zijn hoed zwaaide.

— Maar waarom heb je geschoten ? Je moest nog wachten ! Ik was naar de oever van de rivier gereden om de jaguar hierheen te drijven... Nu is hij natuurlijk weg !

Het scheelde geen haar of Jaap stikte van woede en teleurstelling toen hij het resultaat van zijn domme angst en van zijn schot zag : te midden van een open plek in het woud lag het geitje... Het was dood. Zonder het eigenlijk te weten was Jaap op de plaats terecht gekomen die Maximus voor hem had gereed gemaakt, maar in plaats van de jaguar had hij het lokaas neergeveld.

Little Big Horn River
SCENARIO: YVES DUVAL
TEKENINGEN: JEAN TORTON

SITTING BULL STELT VERTROUWEN IN DE BELOFTE VAN DE REGERING VAN WASHINGTON, EN HEEFT ZICH SINDS 1868 MET ZIJN STAM IN DE BLACK HILLS TERUGGETROKKEN.

MAAR ZES JAAR LATER...
EINDELIJK JIMMY!

ZIE JE DIE GOUDSCHILFERS!... HOGER DE RIVIER OP LIGT ER BESLIST EEN HELE MIJN!
MAAR... WIJ BEVINDEN ONS HIER REEDS OP HET GRONDGEBIED VAN DE INDIANEN!

ENKELE UREN LATER...
WE MOGEN NIET AARZELEN TUSSEN HET FORTUIN EN...
...EEN KLEINE INBREUK OP HET REGLEMENT!

DE ONTDEKKING VAN GOUD IN DE BLACK HILLS TREKT EEN HELE VLOED GOUDZOEKERS AAN.

DE REACTIE VAN DE ROODHUIDEN LAAT NIET OP ZICH WACHTEN...
DE BLEEKGEZICHTEN WETEN BESLIST DAT ZE ZICH OP ONS JACHTGEBIED BEVINDEN...

LAAT ONS MET RUST EN MAAK DAT JE WEG KOMT, ANDERS...
DIE WOORDEN ZULLEN JULLIE DUUR TE STAAN KOMEN!
WIJ ZIJN HIER DE BAAS!

NADAT SITTING BULL INGELICHT WAS OVER HET INCIDENT, RIEP HIJ DE GROTE RAAD BIJEEN.

DE BLEEKGEZICHTEN VERBREKEN HUN WOORD. WE GRAVEN DE STRIJDBIJL WEER OP.

JE BENT TE DRIFTIG, BROER GALL. WE MOETEN HET BLOED VAN ONZE KRIJGERS SPAREN EN DAAROM ZAL IK TRACHTEN MET HET OPPERHOOFD VAN DE BLANKEN TE ONDERHANDELEN!

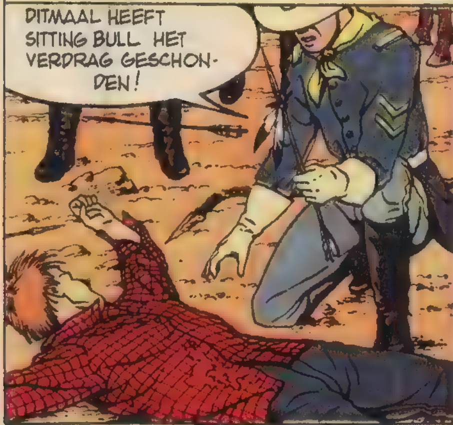

NEEM DIE VIER PAGINA'S UIT KUIFJE. ZE VORMEN

DE INDIANEN DIE NIET GEWOON WAREN ALCOHOL TE DRINKEN, WAREN DE VOLGENDE MORGEN DRONKEN EN VIELEN EEN KONVOOI AAN...
ALARM! DE... INDIANEN!

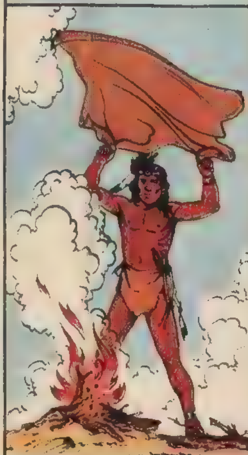

DE VOLGENDE DAG VOND EEN PATROUILLE DE TREURIGE RESTEN VAN DE STRIJD.
DITMAAL HEEFT SITTING BULL HET VERDRAG GESCHONDEN!

GENERAAL TERRY WERD OP DE HOOGTE GEBRACHT...
DE GENERAAL WENST DUS EEN STRAFEXPEDITIE.

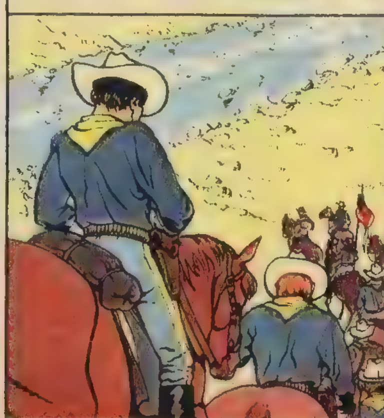

GENERAAL RENO ZAL HET KAMP LANGS HET NOORDEN AANVALLEN EN CUSTER MET HET ZEVENDE RUITERIJ HET ZUIDEN.

EEN INDIAANSE SPION HAD DE ESKADRONS ZIEN VERTREKKEN.

ENKELE OGENBLIKKEN LATER.

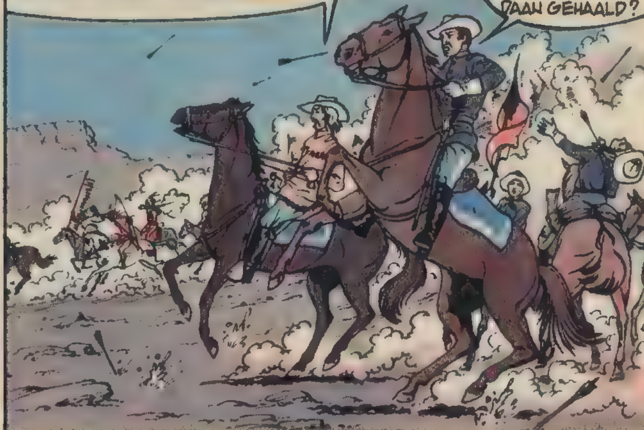

DE DAKOTA'S, SIOUX, SEMINOLEN EN UNKPAPA'S WERDEN GEWAARSCHUWD.

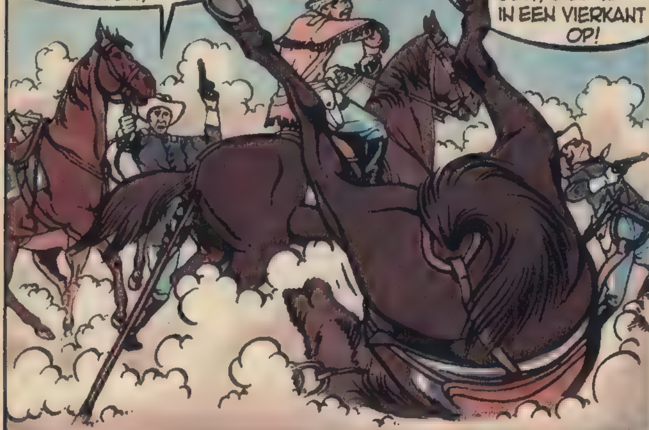

OP 25 JUNI 1876, TERWIJL GENERAAL RENO LANGS DE LINKEROEVER VAN DE RIVIER LITTLE BIG HORN REED...

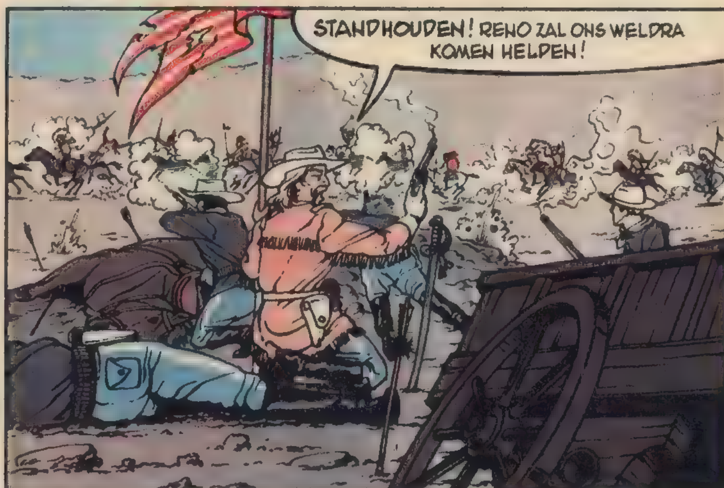

... DAALDE GENERAAL CUSTER, SAMEN MET HET ZEVENDE RUITERIJ AF NAAR DE RECHTEROEVER.

ZOU HET NIET VEILIGER ZIJN TE WACHTEN TOT DE ANDEREN AAN DE LINKEROEVER STAAN?
WELNEE! WE ZIJN NIET BANG VOOR ZO'N HOOPJE WILDEN GEWAPEND MET PIJL EN BOOG!

PLOTSELING STOVEN DUIZENDEN INDIANEN DE HELLING AF...

VERDRAAID! ALLE STAMMEN WERDEN OPGETROMMELD!
EN WAAR HEBBEN ZE DIE GEWEREN VANDAAN GEHAALD?

VERSCHANS JE ACHTER DE PAARDEN!
IEDEREEN AFSTIJGEN! STEL JE IN EEN VIERKANT OP!

STANDHOUDEN! RENO ZAL ONS WELDRA KOMEN HELPEN!

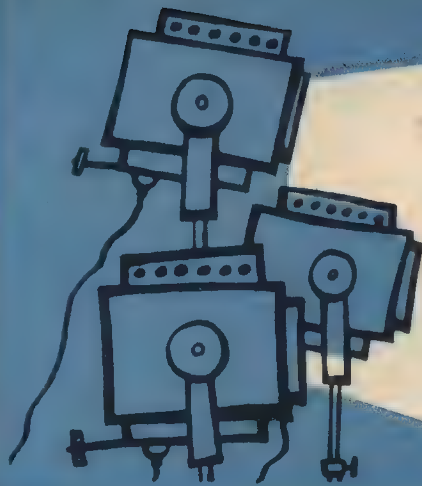

DOCH HET LEGER VAN RENO WAS BIJ HET DOORWADEN VAN DE RIVIER OVERVALLEN DOOR EEN STERKE TROEP INDIANEN...

DE HELFT VAN ONZE SOLDATEN ZIJN REEDS GESNEUVELD! JE BENT ZELF OOK GEKWETST!
WIJ ZIJN VERLOREN! LAAT DE AFTOCHT BLAZEN!

HET LEGER VAN CUSTER DAT LANGS ALLE KANTEN INGESLOTEN WAS, HIELD STAND TOT DE LAATSTE MAN.

TOEN DE VOORHOEDE VAN TERRY TWEE DAGEN LATER OP DE PLAATS AANKWAM...
WAT EEN VRESELIJK STRIJDTONEEL!

KIJK! DIT IS COMANCHE, HET PAARD VAN KEOGH!
LATEN WE DE EER BEWIJZEN AAN DE ENIGE OVERLEVENDE VAN HET BLOEDBAD VAN LITTLE BIG HORN RIVER!
EINDE.

WIE IS DIE MAN ?

De held spreekt in raadsels

— Ik ben zeer verheugd je te ontmoeten, beste held !

— Prettig kennis te maken, jongeman !

— Ik wil je vandaag voorstellen aan de lezers van Kuifje... Waar ben je geboren ?

— Te Detroit. Toen ik klein was lachte iedereen me uit ! De mensen zegden me : — Als je groot bent, kleintje, zal je nog als vagebond eindigen !

DAT maakte me erg kwaad en ik antwoordde hen dat ik een groot zakenman zou worden !

— Ben je dat ook geworden ?

— Ja en neen. Ik heb enkele zaken uit de grond gestampt, zoals ververijen, drug-stores en restaurants !

— Heb je een hobby, beste held ?

— Ik ben dol op dansen. Ik heb me steeds mogen beroemen op een paar flinke benen ! Ik kon ook tamelijk goed zingen...

— En heb je nu al die hobby's laten varen ?

— Helaas, ja ! Sinds enkele jaren oefen ik weer mijn vroeger beroep uit, beroep waar ik veel succes mee geoogst heb.

— Ben je gelukkig ?

— Zoals alle mensen heb ik voorspoedige en minder voorspoedige tijden gekend.... Ik mag echter zeggen dat ik veel geluk gehad heb.

— Ik geloof dat je een voorliefde voor Frankrijk hebt ?

— Inderdaad. Ik heb er zeven of acht jaar gewoond !

— In die tijd maakte je rose Cadillac veel ophef. Overal waar je er mee kwam werd je opgemerkt !

— Ik moet toegeven dat ik steeds veel van zachte pasteltinten gehouden heb.

— Mag ik je vragen hoe oud je bent ?

— Vooraan in de veertig !

— Dat is fantastisch ! Je bent nog geweldig fit en je hebt een heleboel jongere rivalen in het zand laten bijten !

— Ik denk er echter ernstig over na mijn huidig beroep in een nabije toekomst voorgoed vaarwel te zeggen !

— Heb je de oorlog meegemaakt ?

— Ik moest bij het leger in 1943. Ik werd bij de Welfare ingelijfd om de soldaten ontspanning te bezorgen...

— Wil je je naam niet verklappen, beste held ?

— Neen, maar ik kan je zeggen dat ik dezelfde naam draag als de voornaam van de meest beroemde schipbreukeling !

— En hoe ben je aan je bijnaam gekomen ?

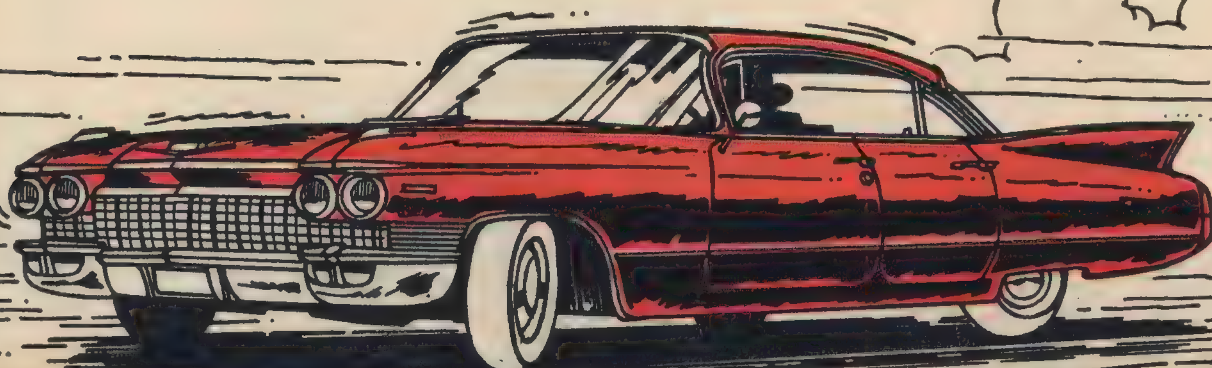
— Een journalist, die me voor het eerst zag, riep uit : Wat een vriendelijke jongen, hij lijkt zo zoet als een klontje suiker ! Van die dag af is de naam me bijgebleven !

— We moeten elkaar reeds verlaten, beste held... Tot kijk !... Neen, houd je handschoenen gerust aan, die hebben je immers beroemd gemaakt ! O, wil je me absoluut de hand drukken? Da-ag-Auw...!

— Sorry, boy...

— Het is niet erg, hoor ! Een paar pijnlijke vingers, veroorzaakt door een handdruk van jou is heus een eer ! Veel succes voor je volgende wedstrijd.

...Indien je de identiteit van de geheimzinnige held niet kan raden, kijk dan naar de oplossing op pagina 45.

WAPI *en de*

Wapi heeft 's nachts het kamp verlaten

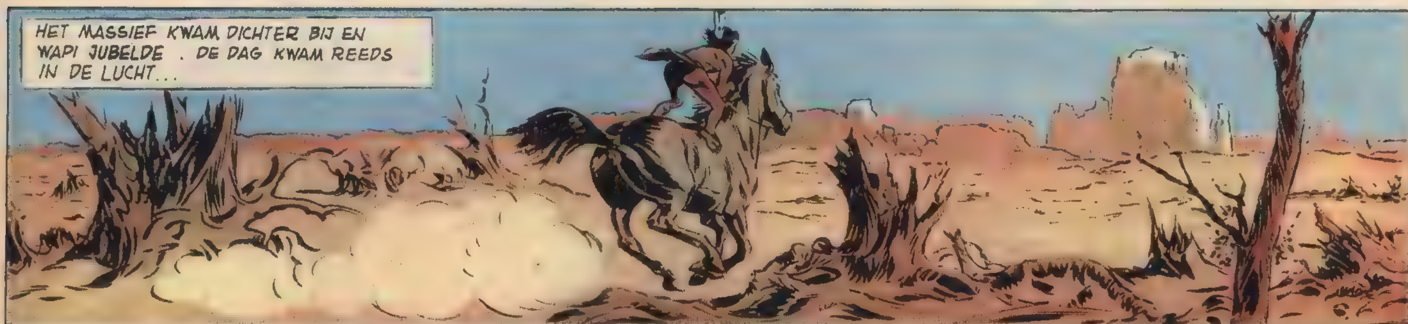
WAPI DRAAFDE DOORHEEN DE VERLATEN VLAKTE. DE HOEVEN VAN BLIKSEMSCHICHT KLEPPERDEN OP DE VOCHTIGE BODEM EN DE JONGE INDIAAN VOELDE HOE DE FLANKEN VAN Z'N TROUWE VRIEND RILDEN.

WAPI SPOORDE Z'N PAARD AAN EN BLIKSEMSCHICHT HOLDE IN SNELLE DRAF VERDER. ZIJN NEUSGATEN TRILDEN EN DE FRISSE NACHTLUCHT WEKTE HEM OP.

TOEN DE SACHEM ONTWAAKTE WAS HET DAG EN WAPI WAS REEDS VER...

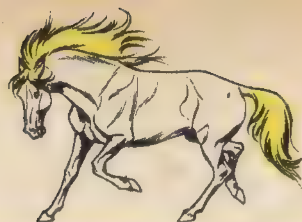

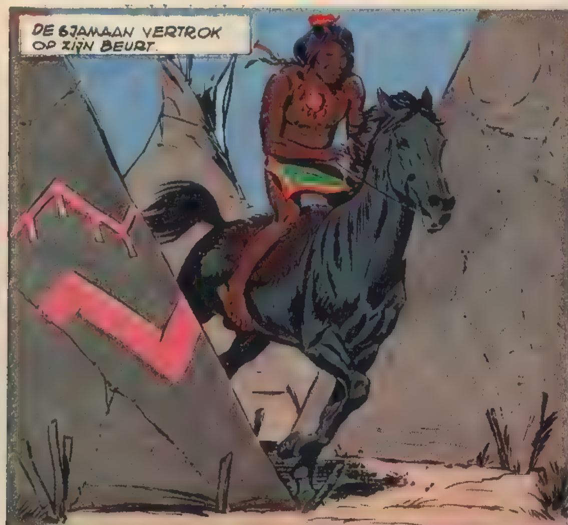

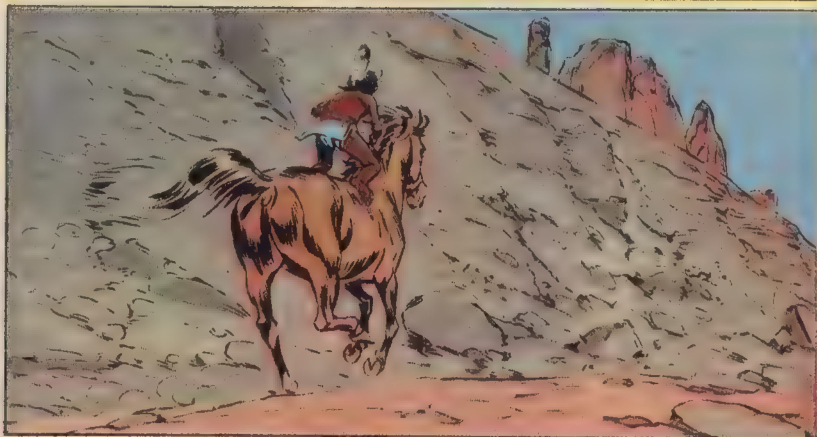
BETOVERDE PAARDEN

TEKENINGEN: PAUL CUVELIER
TEKST: Benoît

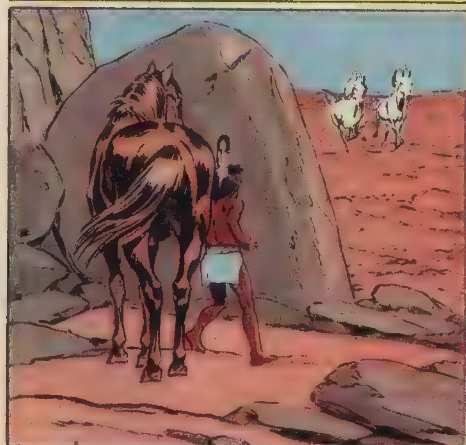
Hij wil het paard met de gouden manen weerzien.

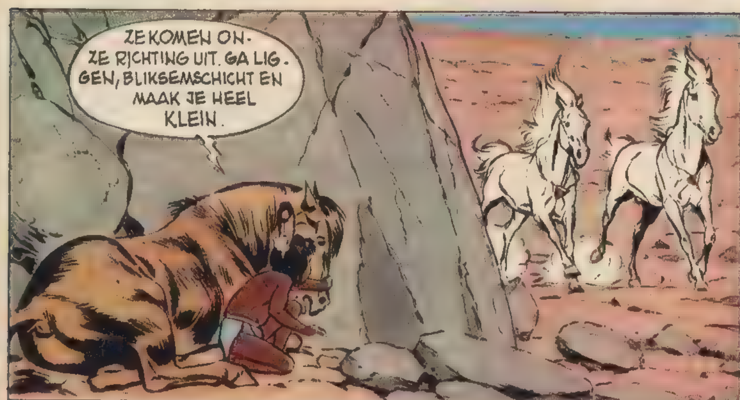

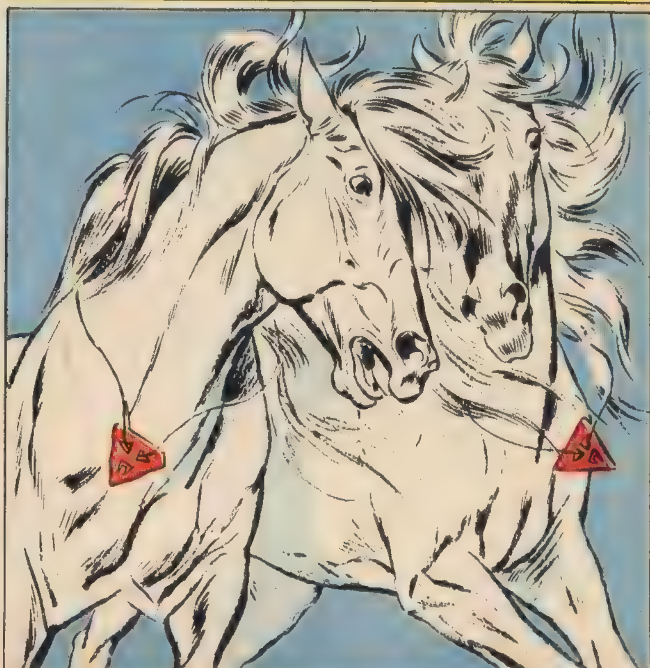

WORDT VOORTGEZET

DE SNELHEID

In den beginne was het wiel

HET wiel lijkt zo eenvoudig, en toch heeft het duizenden jaren geduurd alvorens de mens over een wiel beschikte. Het werd zeer waarschijnlijk 4 à 5.000 jaar geleden uitgevonden in Mesopotamië, ook wel het Tweestromenland genoemd. Het grootste gedeelte ervan ligt thans in Irak.

DENIS PAPIN, een Frans natuurkundige, die jarenlang te Parijs assistent was van de Nederlander Christiaan Huygens en te Londen van Boyle, was de uitvinder van de papiniaanse pot of autoclaaf. Het was een vat met sterke wanden en een hermetisch sluitend deksel bestand tegen hoge drukken en temperaturen. Men kan het best vergelijken met de moderne « pressure cooker ». Denis Papin ontdekte meteen de verbazende kracht van de stoom. Toen hij hoogleraar was te Marburg verving hij het deksel van zijn pot door een zuiger en de eerste stoommachine was geboren. De mens had thans het middel om van een oude droom werkelijkheid te maken : zich vlugger te kunnen verplaatsen. Maar kom, zo ver zijn wij nog niet.

Bob White, gekiekt voor de X15 waarmee hij een snelheid haalde van 6.550 km per uur.

DE MENS WIL STEEDS SNELLER GAAN !

Een boom groeit 4 honderdduizendste van een millimeter per uur, het licht gaat met een snelheid van 300.000 km per seconde. Sedert de mens zijn benen kan gebruiken om van de ene plaats naar de andere te lopen, droomt hij er van het sneller te doen, d.w.z. in minder tijd en met minder moeite. Je weet wel dat er een Griekse soldaat van Marathon naar Athene liep om de overwinning van de Grieken op de Perzen te melden. Nauwelijks zijn boodschap overgebracht viel hij dood neer van uitputting. Onze Olympische kampioenen van de marathonloop leggen de 42 km af in minder dan 2 en een half uur en ze zijn nog fit na die inspanning.

Er is dus sedert het jaar 490 voor Jezus-Christus, jaar van de éérste marathon, heel wat weg afgelegd ! In 1896 was het wereldrecord over de 100 meter 12 seconden, thans is het 10 seconden. In 1913 had men om 1.000 meter af te leggen 13 seconden meer nodig dan nu. Het wereldrecord over de 5.000 meter daalde in 45 jaar met 1 minuut. Henri Desgranges, stichter van de Ronde van Frankrijk, haalde in 1893 het wereldrecord zuivere snelheid op de piste zonder gangmaker : 35,325 km per uur. Roger Rivière haalde thans een snelheid van 47 km per uur.

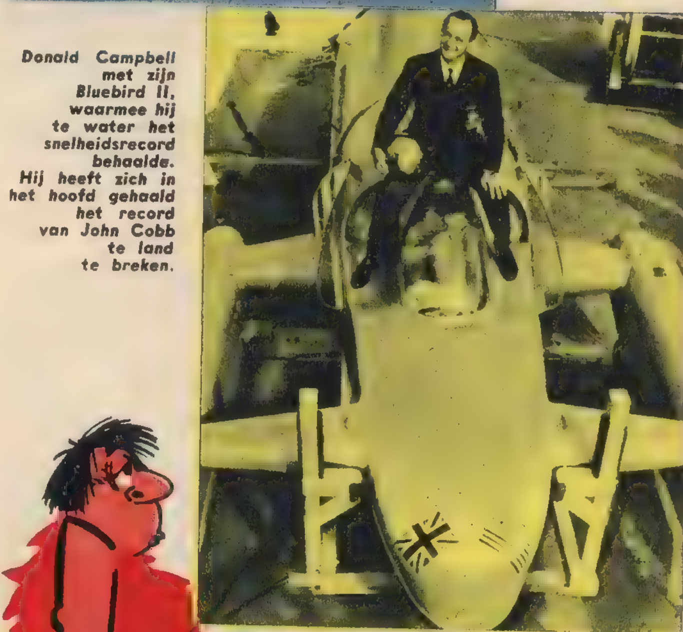

Roger Rivière, zuivere snelheid op de piste : 47 km per uur.

DE SNELHEID SCHREEF EEN MOOIE BLADZIJDE IN HET GROOT GESCHIEDENISBOEK

De mens getroostte zich veel opofferingen en veel moeite om een bepaalde afstand steeds sneller te kunnen afleggen. Het resultaat van de atleten is bewonderenswaardig maar spectaculair wordt de snelheid pas wanneer de machines op de proppen komen : schip, auto, vliegtuig.

De menselijke motor is ten slotte niet zó sterk ! Iemand heeft eens de spierkracht ontwikkeld door een renner van de Ronde van Frankrijk uitgecijferd en omgezet in electrische drijfkracht. Hij kwam tot de slotsom, dat de 5.000 km nauwelijks genoeg drijfkracht opleverden om een lamp van 60 Watt tien dagen te doen branden !

Lang geleden was er een slimmerd die zijn benen niet meer wou gebruiken om lange afstanden af te leggen en te paard sprong. Nu, dat moet meer dan 12000 jaar geleden zijn. Dan kwam, zoals reeds gezegd, het wiel en vervolgens de karren, de koetsen, enz. Denk niet dat de eerste koetsen zo comfortabel waren. Zij hadden immers geen veren ! Men moet wachten tot in de XVe eeuw vooraleer de koets met riemen aan een frame werd opgehangen...

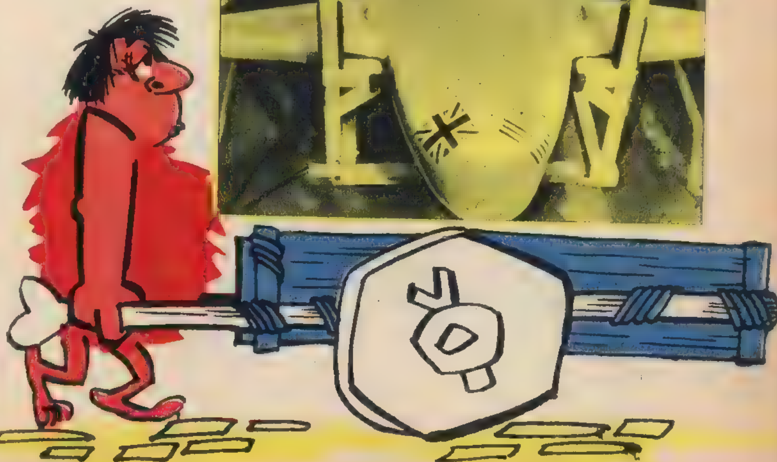

Donald Campbell met zijn Bluebird II, waarmee hij te water het snelheidsrecord behaalde. Hij heeft zich in het hoofd gehaald het record van John Cobb te land te breken.

300 JAAR GELEDEN WAS IEDERE REIS EEN GROOT EVENEMENT EN BOVENDIEN GEVAARLIJK !

Men ging niet op reis zonder de nodige voorzorgsmaatregelen te hebben getroffen. Men maakte zelfs zijn testament alvorens zijn reiskoffer te sluiten. Je kon immers nooit weten... Een reis van 100 km was een geweldig evenement. De gemiddelde snelheid van de diligence, de haltes inbegrepen, bedroeg 2 km 200 per uur. Lodewijk XIV had nog een hele week nodig om van Versailles naar Bourbon-l'Archambault, d.w.z. 280 km, te reizen.

Langzamerhand werden de koetsen beter. Er werden bruggen en wegen aangelegd en tijdens de Franse Revolutie had de postkoets de snelheid bereikt van 3 km 400 per uur ! In 1815 4 km 300 en in 1848 9 km 500. Er was toen echter reeds een « vliegende postkoets » : 30 km per uur !

Intussen had men reeds de célerifère of loopfiets kunnen bewonderen, de draisine, de lewis-compertz en nog andere verre voorvaderen van onze fiets, toen Michaux in 1867 de hoogwieler bouwde met rondgaande pedalen. In Groot-Brittannië bouwde Stephenson de eerste locomotief : de **Rocket.** Het was een sensatie ! De grote stoommachine reed over sporen en kon rijtuigen trekken met de fantastische snelheid van 60 km per uur. De Amerikaan Fulton bouwde een stoomboot en de

(DRAAI OM)

Een auto uit het jaar 1912, die reeds een snelheid had van meer dan 100 km per uur. Aan het stuur Louis Chevrolet. Hij was racer vooraleer hij auto's begon te bouwen.

Een prachtige uitvinding om snel te reizen : de treinen.

John Cobb haalde in 1947 de recordsnelheid voor auto's : 634 km per uur, maar moest het met de dood bekopen.

Fransman Cugnot een stoomketel op vier wielen waarin sommige de verre voorvader willen zien van onze auto. Nu staat het wel vast, dat de Vlaamse missionaris Ferdinand Verbiest, verbonden aan de Keizerlijke Sterrenwacht te Peking, tussen het jaar 1660 en 1688 een auto bouwde, d.w.z. een kleine wagen die zich op eigen kracht kon voortbewegen.

Na de locomotief en de eerste auto's zien we de eerste vliegtuigen. Santos-Dumont vestigde in 1906 het eerste record te Parijs : 220 meter tegen een snelheid van 41 km per uur. Nauwelijks zeven jaar later waren er reeds vliegtuigen die een snelheid hadden van 200 km per uur. In 1900 haalde Jenatzy, een Belgische racer, per auto een snelheid van 100 km per uur.

IN 1900 JAAR TIJD WERD ER EEN GROTE VOORUITGANG GEBOEKT

In de tijd van Napoleon reisde men nog niet veel sneller dan tijdens de heerschappij van de Romeinen over West-Europa. De zeilboten van de Oost-Indische Compagnie vaarden beslist weinig vlugger dan de schepen van de Feniciërs. De mensen die leefden in de XVIIIe eeuw en zelfs nog in het begin van de XIXe eeuw, konden zich haast tijdgenoten voelen van de mensen die 17 of 18 eeuwen vóór hen leefden. Voor ons is het helemaal anders. Wij hebben vaak de neiging de vorige eeuw te vergelijken met het voorhistorisch tijdperk. Grootmoederstijd lijkt ook al zo ver voorbij ! De grote afstand die er is tussen XIXe en XXe eeuw kunnen we op rekening zetten van DE SNELHEID. Waar is de tijd dat een reis naar Amerika drie maanden duurde ? Thans doen wij het in 7 uur ! En hiermee is het nog niet gedaan, het gaat steeds sneller en sneller. Wij moeten er voor zorgen het stuur van al die snelle tuigen stevig in de hand te houden !

SNEL... SNELLER... SNELST!

BOMEN : groeien met een snelheid van 4 honderd-duizendste van een millimeter per uur.

DE BAARD : groeit 17 duizendste van een millimeter per uur.

DE AARDE : draait om haar as met een snelheid van 108.000 km per uur.

DE BAAN VAN ZON EN PLANETEN om het centrum van het stelsel : snelheid 216 km per seconde.

DE GOLFSTROOM : 4 à 5 km per uur.

DE WIND : een lichte bries 6 tot 11 km per uur, storm 100 km per uur, tyfoon 300 km per uur.

EEN ELECTRISCHE ONTLADING tussen wolken of tussen een wolk en de aarde : 100 km per seconde voor de eerste ontlading en 20.000 km per seconde voor de tweede.

HET GELUID IN DE LUCHT : ongeveer 330 m per seconde, in zoetwater 1.435 m. per seconde, in de zee 1.500 m per seconde.

ELECTRONEN : gaan door een electronenbuis van 72.000 km per seconde.

REGENDRUPPELS vallen met een snelheid van ongeveer 8 m per seconde, hagel met een snelheid van ongeveer 100 km per uur.

RECORDS

LOPEN : het snelheidsrecord staat op naam van de Duitser Armin Hary : 100 m in 10 seconden.

SCHAATSEN : 42 km per uur.

SKI : in het afdalen 159 km per uur.

KAJAK : 14 km per uur.

LOCOMOTIEF : 331 km per uur gehaald door een Franse electrische locomotief in 1955.

DUIKBOOT : 55 km per uur.

MOTORFIETS : 350 km per uur.

PAKKETBOOT : de Amerikaanse « United States » 65 km per uur.

FIETS : 176 km per uur door de Fransman José Meiffret, maar met een racewagen als gangmaker !

FIETS ZUIVERE SNELHEID : 37,346 km per uur door Roger Rivière in 1958 op de Vigorellibaan van Milaan.

HELIKOPTER : 320,266 km per uur in januari 1962 door een helikopter van de Amerikaanse Marine.

ZWEMMEN: in 1961 100 m in 53 seconden 6/10.

SNELHEID VAN DE BLUEBIRD II van Donald Campbell in 1959, behaald op het Conistonmeer in Schotland : 418,42 km per uur.

ZEILBOOT : 50 km per uur.

AUTO : 634,300 km per uur gevestigd door John Cobb in 1947 op de piste van het Zoutmeer in de Verenigde Staten. Bij een nieuwe poging schoot Cobb er het hachje bij in.

SPOREN + RAKETTEN : een rijtuig op sporen voortgestuwd door raketten haalde in november 1958 in de U.S.A. een snelheid van 4.590 km per uur.

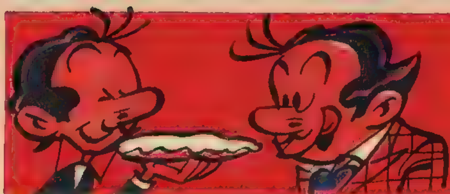
VLIEGTUIG : 6.550 km per uur behaald door de X15 met vaste brandstof boven de Edwardsbasis in Californië op 9 november 1961. Piloot Bob White.

ABSOLUTE SNELHEID : De kunstmatige satellieten. Om aan de aantrekkingskracht van de aarde te ontsnappen moeten zij een snelheid hebben van meer dan 11 km per seconde. De kunstmatige satellieten draaien rond de aarde met een snelheid van ongeveer 40.000 kilometer per uur.

DE SNELHEIDSGRENS

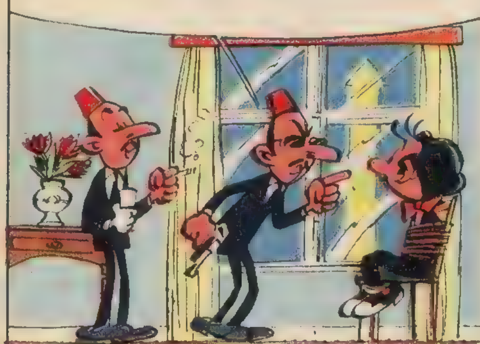
De hoogste snelheid is die van het licht. Men heeft ze zeer nauwkeurig berekend : 299.792,9 km per seconde. Men zegt echter meestal 300.000. De geleerden hebben bewezen dat die snelheid een zeer grote en een zeer belangrijke rol speelt in het heelal. De geleerden zijn van mening dat de snelheid van het licht meteen de snelheidsgrens is. Sneller kan men niet meer. Geen enkel voorwerp, geen enkel lichaam kan zich sneller verplaatsen dan 300.000 km per seconde !

Geri*

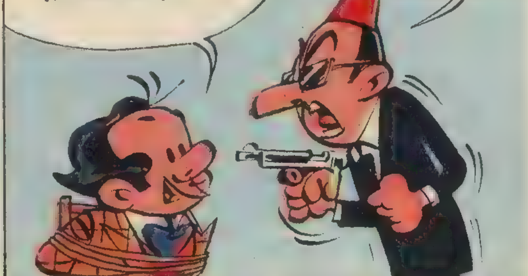

SPAGHETTI IN 'S

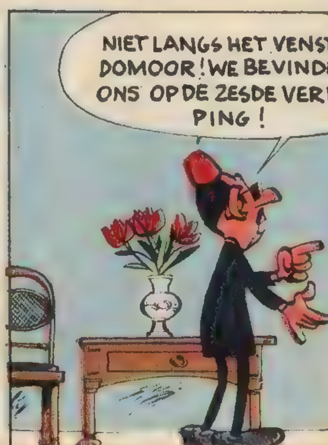
Onze vrienden vernemen dat Iezegrim niemand minder is

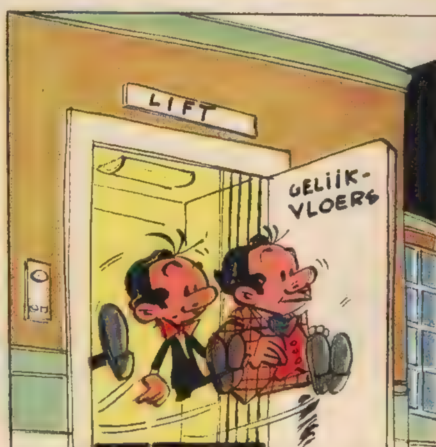

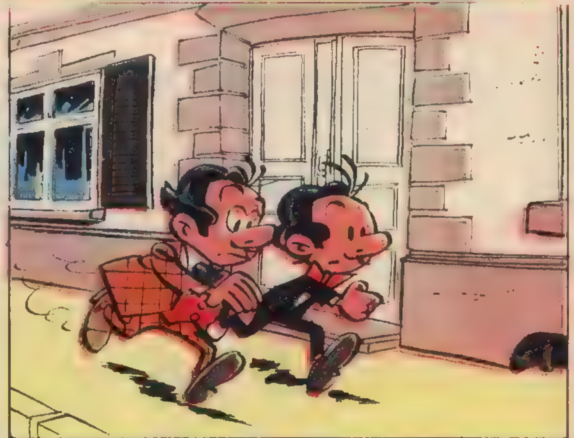

konings narren

DOOR ATTANASIO
TEKST GOSCINNY

...el-Sofa, een steenrijk man die veel vijanden heeft.

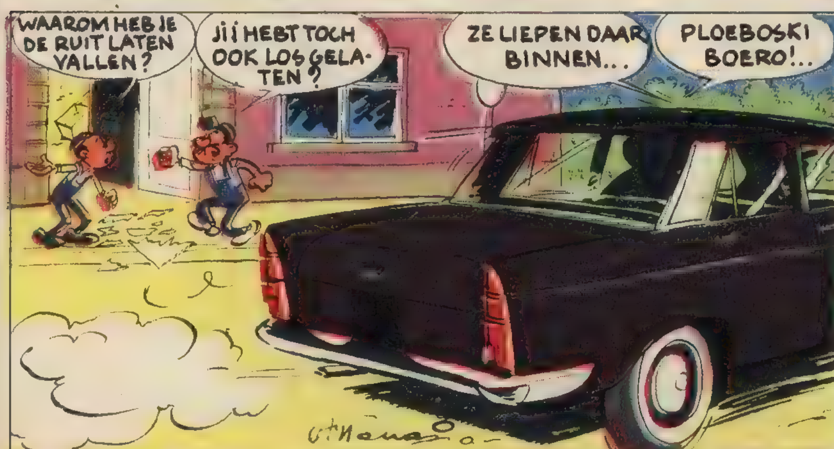

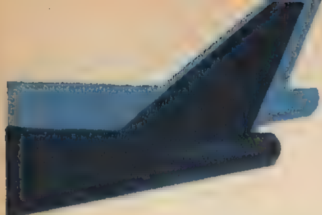

WORDT VOORTGEZET

hoog in de

EEN FLINKE SCHOP... EN WEG !

DE piloot van het Britse bombardementsvliegtuig Handley-Page Victor B2 moet de indruk hebben een flinke schop onder de broek te krijgen wanneer hij met zijn viermotorig straalvliegtuig opstijgt. Inderdaad, de vier straalmotoren hebben ieder een stuwkracht van 6 ton. Daarbij komen dan nog twee raketten Spectre, waarvan je de witte vlammen ziet naast de wielen. Dank zij die geweldige stuwkracht, kan de 80 ton zware Victor in 550 m opstijgen !

Eendracht maakt macht !

VLIEGTUIGEN uit vier verschillende landen, gekiekt op de Franse luchtbasis van Cazaux, tijdens een oefening van de Nato-luchtmacht. Op de voorgrond vijf Hunters uit Groot-Brittannië. De vijf volgende vliegtuigen zijn afkomstig uit Nederland. Dan volgen er vijf uit Denemarken en verder vijf Franse Super Mystères. Helemaal aan het staartje een reeks Mystère IVA, eveneens uit Frankrijk.

Deze foto is de illustratie van het spreekwoord : Eendracht maakt macht !

WAT STAAN ZE DAAR TE DOEN?

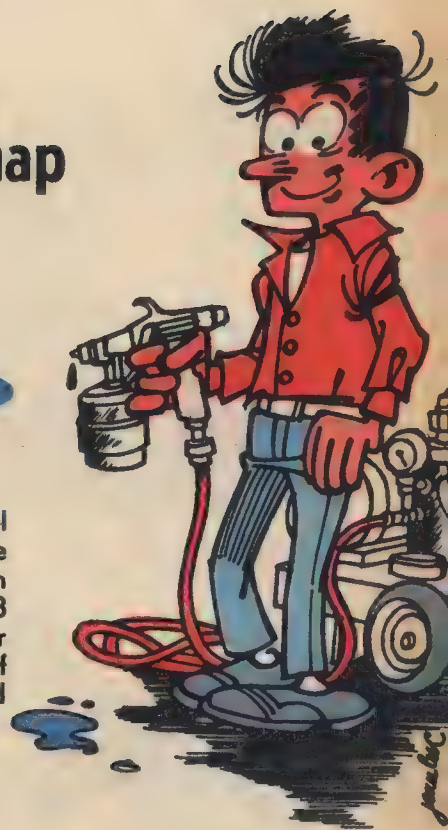
HET kiekje komt uit de Verenigde Staten, dat heb je trouwens reeds geraden. Je vraagt je wellicht af wat die vliegtuigen daar doen op het gras, tussen de bomen en op de autowegen ? ... Ik zal het je vertellen.

Om haar productie 1962 te presenteren, huurde de Piper-maatschappij een van de grootste hotels aan de Californische kust. Maar vliegtuigen aan het publiek voorstellen zonder ze te laten zien is wel een beetje moeilijk en men kon het hotel toch niet eventjes naar het naburig vliegveld verhuizen. Men besloot dus doodeenvoudig de vliegtuigen van de vlieghaven naar het hotel te laten rijden over de gewone autowegen. Aldus hoefde men ze niet helemaal uiteen te gooien om ze op vrachtwagens te kunnen vervoeren.

lucht!

Overal ter wereld : de vriendschap

FRIENDSHIP (of vriendschap) is de naam van het Fokker-toestel bestemd voor transport, dat in Amsterdam en in de Verenigde Staten in grote reeksen wordt gebouwd. Het vliegt in alle delen ter wereld. Het is elegant en snel en het zal de oude Douglas DC-3 met succes vervangen. Het toestel dat je hier ziet is bestemd voor de Japanse luchtlijnen. Links een andere Friendship. Je ziet de schroef die niet draait en een stuk van de vleugel. Vanuit dat toestel werd de foto gemaakt.

EEN MOOI ESCADRILLE

EEN prachtig escadrille dat bestaat uit zeven toestellen, en alle zeven zijn ze verschillend. Ze horen toe aan de General Electric en worden gebruikt om straalmotoren te testen. Ik geef je twee minuten om ieder vliegtuig bij z'n naam te noemen. Op de eerste rij van links naar rechts : een Douglas B-66, een Douglas Skyray F4D, een Northrop T-38 Talon, een Lockheed F-104 Starfighter en een Convair F-102 Delta Dagger. Op de tweede rij zie je een McDonnell Phantom II F4H en een Caravelle. De piloot die van afwisseling houdt, moet in dit escadrille in zijn element zijn !

HET RODE

Onder de ogen van de kleine Eudes wordt Hara

Enkele uren later...

Wat is er me overkomen? Wie zijn jullie?

Wij zijn onderdanen van koning Halmar. Wij hebben ons in de grotten van de berg verborgen waarop de stad gebouwd werd.

Wij volgden de strijd die zich daarboven afspeelde. Je bent in de stroom gevallen. Van zo'n hoogte is die val dodelijk, maar je paard heeft de schok gebroken en je hebt het er levend afgebracht.

Rolf heeft echter de kleine Eudes ontvoerd.

Bestaat er geen weg om ongemerkt tot de stad door te dringen?

Neen. De wallen zijn steil en goed bewaakt.

Zei je niet dat de grotten zich tot onder de stad uitstrekken? We moeten ze exploreren.. Je kan nooit weten!

Dat durven we niet te wagen... Men noemt ze de Echogrotten... Niemand is ooit verder doorgedrongen.

Echogrotten? Vreemd ...Geef mij een toorts.

Zonder te aarzelen begeeft Harald zich in de gang, op een afstand gevolgd door enkele mannen.

Plotseling...

EERRR DJUU AAAAMMM

Moed! Ik zie licht in de verte. We zullen vlug de oplossing van dat verschijnsel vinden.

Kijk! Het lijkt wel... Maar, ja, het is een waterput!

Het is hopeloos! Wat zal er van ons geworden?

We zullen als slaven behandeld worden! We zijn verloren!

!

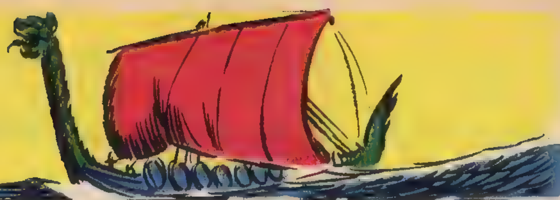
Het mysterie is opgelost! De stemmen zijn afkomstig van de lui die water komen putten... De stemmen weergalmen in de grotten en groeien aan tot een ijzingwekkende echo.

Ik geloof dat het einde van onze miserie nabij is. Heeft iemand papier en pen om een boodschap te schrijven?

Een van ons was beambte in het paleis. Hij heeft waarschijnlijk wat je verlangt.

Uitstekend! Meer hebben we niet nodig. Naar de waterput vrienden!

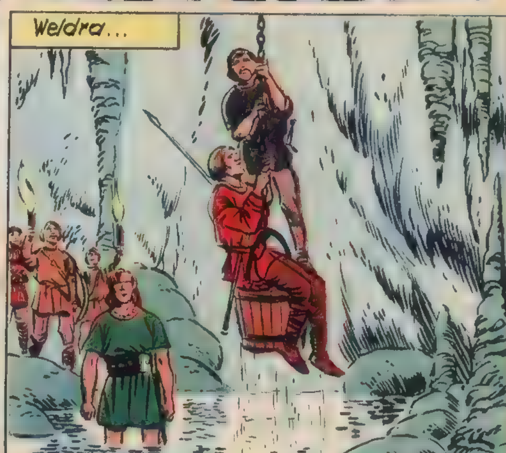
ESKADER DOOR L. & F. FUNCKEN

or de handlangers van Rolf in de diepte geduwd.

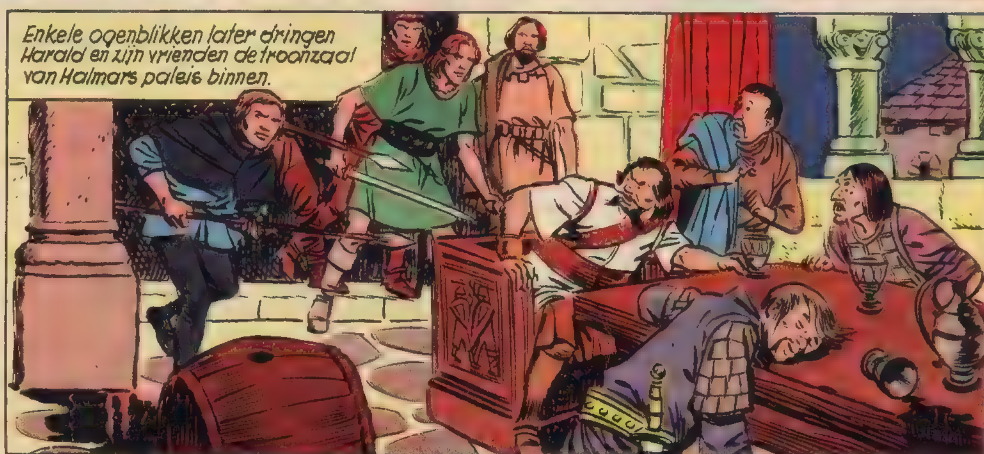

DE NOODKLOK LUIDT

Roman door Paul Berna
Geïllustreerd door Frans Craenhals

De twee wagens verwijderen zich snel...

12 HOOFDSTUK

EEN TWEEDE ZONDVLOED !

Het water stijgt nog. Château-Milon wordt ernstig bedreigd. Sala en Vignoles geven het alarmsignaal...

OM acht uur kwam de loodgrijze morgenschemering doorheen de regenwolken. Het regende haast niet meer, men zag het binnenplein gevuld met water, men zag het kasteel, het Plessis- en het Vallièregebouw. Even verder de Mérovéetoren en de kapel. In vier uur tijd was het water slechts enkele centimeters gestegen. De derde trede van het perron van het kasteel was ondergespoeld. Dat was zeer weinig in vergelijking met de dag te voren tussen middag en middernacht. In het groot salon werd er krijgsraad gehouden en er waren twee kampen : de optimisten en de pessimisten. Mevrouw Brossay en Edith woonden die vergadering bij en het was aan hun zwijgende aanwezigheid te danken dat de discussie niet heftiger werd. Ze hadden geen telefoon meer en ook geen radio, want de batterijen van de radio van Lacour waren leeg, en zo was het zeer moeilijk zich een beeld te vormen van de overstromingen. Iedereen zei wat hij er over dacht en hoe hij de zaak zag.

Brossay luisterde zwijgend. De grote angst van de afgelopen nacht drukte nog op sommige leraars. Pater Fabien en Juillet waren de eersten die er over spraken de school te evacueren. Een weg bleef er nog vrij, namelijk die welke naar het bos van Arcy liep. Daar zouden ze een onderkomen vinden, maar welk een onderkomen ! Boris en zijn vrienden drongen aan om in de kostschool te blijven. Uiteindelijk en nadat iedereen zijn duit in het zakje had gedaan, wendde men zich tot de heer en meester van Château-Milon.

Mijnheer Brossay zat stijf rechtop in zijn zetel en kon maar geen beslissing nemen. Hij voelde dat het gevaar naderde en dat het zeer groot was, maar het kostte hem veel moeite zijn kostschool en zijn domein te verlaten om ginds, in het bos van Arcy, het avontuur tegemoet te gaan. Hij wist dat zijn leerlingen daar zouden blootgesteld zijn aan regen en wind. Hij wist ook, dat er geen droog plekje meer zou zijn en dat er daar beslist reeds een duizendtal mensen trachtten een onderkomen te vinden onder tenten die dropen van het water. Ze zouden waarschijnlijk moeten vechten voor een stuk brood, voor een slok hete drank. Moest hij al de jongens blootstellen aan koude, regen, ziekte en wanhoop ? Het was pater Fabien die ten slotte de balans deed overhellen.

— Staar je niet blind op de muren van dit kasteel ! zei hij. Wij zijn hier niet veilig en je hoeft ook niet op hulp van buiten te rekenen. Denk er om, vijftig kinderen werden aan ons toevertrouwd en wij zijn verantwoordelijk voor hun leven ! Niemand zal het je kwalijk nemen indien je té voorzichtig bent. We moeten hier zo vlug mogelijk weg !

Ze gingen naar buiten om van op het terras naar de hemel en naar het water te kijken. Er was een opklaring in de lucht, maar het westen bleef zwart en dreigend.

— We hebben nog twee of drie uur voor ons, daarvan moeten we profiteren, zei Corzon.

Mevrouw Juillet, Sala en de gebroeders Trévidic waadden door het water. Ze hadden grote tinnen eetketeltjes in de handen waarin het ontbijt stak. Overal verschenen angstige gezichten aan de vensters. De jongens van het Lavallièregebouw stonden bovenaan de trap en keken naar het kasteel. Iedereen scheen op de beslissing van de direkteur te wachten.

Brossay riep Sala, die zijn eetketeltje aan Job Trévidic overhandigde en over de hou-

ten loopbrug, die Juillet reeds had laten opslagen, naar het perron van het kasteel liep. Het gezicht van Sala was lijkbleek, zijn wangen waren ingevallen, maar in zijn grote zwarte ogen glansde een naïeve tevredenheid. Brossay drukte Sala de hand en sprak een paar vriendelijke woorden met hem. Dan zei hij :

— Indien men je de keuze gaf tussen vertrekken of blijven, wat zou je doen ?

— Ik zou onmiddellijk vertrekken, antwoordde Sala zonder aarzelen.

— Waarom ?

— Toen ik vorige nacht het water in het park zag spoelen, heb ik begrepen aan welk gevaar we hier zijn blootgesteld en het zal nog regenen, dat kan je zien aan de hemel !

De stem van Sala was klaar, duidelijk en trilde niet. Dat scheen een grote indruk te maken op Brossay en meteen had hij zijn besluit genomen.

— Ga de jongens verwittigen ! Zeg dat ze zich zo warm mogelijk moeten aankleden en dat ze hun dekens moeten oprollen en meenemen. Niets anders. Binnen een half uur moet iedereen klaar zijn.

De evacuatie werd zeer vlot en haast met militaire strengheid en snelheid doorgevoerd. De gebroeders Trévidic wierpen nog een tweede houten loopbrug naar de Mérovéetoren. Vandaar kon men op de weg komen die naar het bos van Arcy liep. De drie auto's van Château-Milon stonden reeds klaar.

— Per rit nemen we een twintigtal passagiers mee, zei Juillet.

De jongsten werden aangeduid voor de eerste rit. Zij liepen over de planken. Corzon stond vlakbij de Mérovéetoren, keek of de jongens hun dekens wel goed hadden opgerold en lei beslag op overtollige bagage. De kleine Jozas slaagde er toch in een flinke reserve chocolade mee te nemen en Kiki Dubourg smokkelde twee delen van *De Drie Musketiers*.

Er viel een fijne motregen en de horizon bleef klaar tot boven de berg van Ararat, d.w.z. tot de heuvel met het bos van Arcy.

Boris deed vijf jongens plaats nemen in de 2 PK en reed dan zo snel het mogelijk was naar Arcy toe. Over twee kilometer liep de weg nog boven het water, dan volgde echter het onbekende. Hoe het er achter de bocht uitzag, konden zij niet weten. Tien minuten verliepen en men begon reeds te wanhopen, maar daar kwam de 2 PK op volle snelheid uit de bocht. Alles scheen dus opperbest. De weg naar Arcy was nog vrij.

Juillet stopte twaalf leerlingen in de blauwe bestelwagen en startte bliksemsnel. Brossay deed de portieren van zijn 203 open. Uit beleefdheid lieten de jongens mevrouw Brossay en haar dochter eerst instappen, maar deze laatsten wilden hun plaats afstaan aan de leerlingen. Iedereen lachte. De krachtige stem van pater Fabien maakte echter spoedig een einde aan die komedie.

Alvorens in de wagen te stappen, keerde Edith zich naar de poort en stak de hand op. Charpenne, die met nog enkele grote leerlingen op het hekken geklommen was, meende dat de glimlach van Edith alleen voor hem was.

Daar was Boris reeds terug met de 2 PK en ook de bestelwagen was al op de terugweg om een nieuwe vracht te komen opladen. Alles ging zo snel dat de voorgeschreven rangorde niet meer werd geëerbiedigd. De wind was opnieuw opgestoken en de hemel werd donkerder in het westen. Niemand voelde zich nog veilig en de opwinding en de angst maakten de verwarring nog groter.

— Schiet op, jongens ! Schiet op ! riep Juillet. Indien het harder gaat regenen, dan zien we geen tien meter ver meer !

Men moest pater Fabien haast met geweld in de wagen duwen, naast Corzon en de dochter van Juillet. De 2 PK was nog niet teruggekeerd. De bestelwagen en de 203 werden zo zwaar geladen als het maar enigszins mogelijk was. Er bleven nog slechts een half dozijn schipbreukelingen aan de rand van de weg staan.

— De camionnette komt zo dadelijk terug om jullie op te laden ! riep de directeur terwijl hij de deur toesloeg.

— Ja, binnen tien minuten ben ik weer terug, riep Juillet. En ik zal dan nog genoeg plaats hebben om enkele zakken proviand op te laden. Zeg aan Job dat hij vooral goed let op...

Een plotselinge windstoot nam de laatste woorden mee. De twee wagens verwijderden zich vlug op de glimmende weg en verdwenen achter de hoeven van Gué-d'Anjou. Een regengordijn viel reeds over de horizon.

Vijf minuten verliepen, dan tien minuten, dan een kwartier en het werd langsom donkerder. In de verte hoorde men het doffe geloei van de storm, of was het misschien het water ? Het was geen donder, dat stond vast. En de blauwe bestelwagen van Juillet was nog steeds niet te zien. Hij moest zich haasten, want weldra zou de weg ondergespoeld zijn.

Het was Sala die het gevaar eerst bemerkte. Hij gilde om de anderen te verwittigen. De golf kwam uit de richting van de Loire, het was een springvloed die zich over méér dan een mijl uitstrekte en het water hoog deed opspatten. De jongens liepen naar het Vallièregebouw.

— Blijf hier niet staan ! schreeuwde Sala terwijl hij de treuzelaars meesleepte. Blijf hier niet staan ! Allemaal naar de eerste verdieping !

Pas toen ze boven waren bleven ze staan om even op adem te komen. Enkelen waagden het door de vensters te kijken. Het was een gele zee die alles overspoelde en hoge golven klotsten tegen de muren en de bomen. Het hekken stortte in en werd meegesleept met het water. De deuren werden ingebeukt, de ruiten braken. Beneden in het gebouw kookte en bruiste het water. Langzaam nam het lawaai van de overstroming af. Men hoorde nog slechts het onophoudelijk geruis van de regen...

In een van de kamers aan de voorzijde had Sala het stijgen van het water van minuut tot minuut gevolgd. Het stond tot in de helft van de eerste verdieping. Hij keerde zich om en liep naar de overloop om te zien hoeveel jongens er nog overgebleven waren. Het waren er zes.

Vignoles, een beetje bleek en even koelbloedig als altijd, was er natuurlijk bij. Sala zou trouwens zeer verrast zijn geweest indien Vignoles er niet zou bij geweest zijn. De dikke Picard was van zijn eerste schrik bekomen en je kon het hem aanzien dat hij bekommerd was om het noenmaal. Charpenne droomde. Hij bekloeg het zich dat hij de laatste auto gemist had en nu gescheiden was van zijn lieve Edith. Hubert Boisson de Chazelles liep met zijn puntige neus van de ene kamer naar de andere en floot een deuntje. Job Trévidic was er ook. Hij had nog een zak met levensmiddelen kunnen redden.

— Waar is je broer ? vroeg Sala bezorgd.

— Die is met de bestelwagen vertrokken.

Half verborgen achter de anderen was er nog een jongen, groen van schrik. Hij was in een hoekje gaan zitten en zag er zo slap uit als een hoopje lompen. Hij snikte. Het was Chomel.

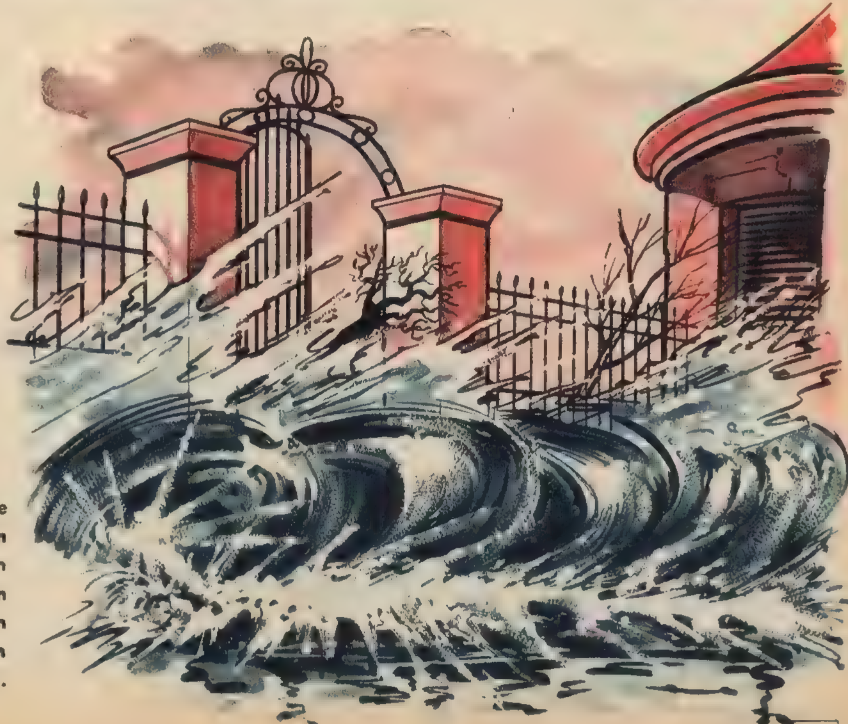
— Wat doe je daar ? vroeg Sala zeer verbaasd. Waarom ben je niet met de allereerste auto meegereden ?

— Niemand wou me hebben, snikte de ongelukkige jongen.

— Wel, dan zullen we verplicht zijn enkele dagen bij elkaar te zijn. We zullen trachten goed met elkaar op te schieten, antwoordde de kleine schoolfrik eenvoudig.

Beneden hoorde men gerucht. Het was net of iemand twee, drie treden opklom en dan aarzelde. De jongens bekeken elkaar zwijgend. Hun hart klopte luid. Het was Vignoles die naar de overloop liep en over de leuning heen boog. Daar beneden was niemand. Het was slechts het zwarte water dat zacht tegen de trap klotste...

(wordt voortgezet)

Hoge golven klotsten tegen muren en bomen...

DE OPDRACHT VAN MAJOOR REDSTONE

EEN AVONTUUR VAN HASSAN EN KADDOER

SCENARIO: DUVAL - TEKENINGEN: J. LAUDY

Hassan en Kaddoer werden uitgenodigd door majoor Redstone. Deze laatste keerde uit Indië naar Engeland terug

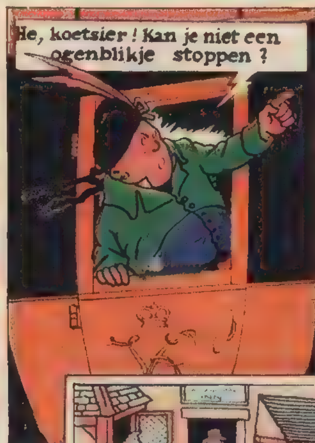

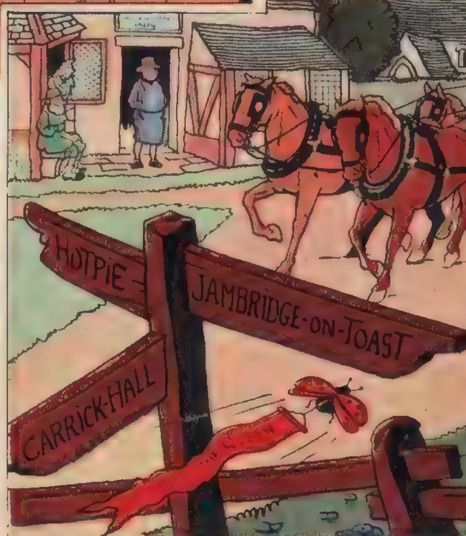

WORDT VOORTGEZET

SPEEL MET ONS MEE OPLOSSINGEN

Kennedy - Diesel - Mac Arthur - Frère.
1 = pond. — 2 = kroon 3 = peseta. — 4 = gulden. — 5 = Escudo. — 6 = dinar. — 7 = mark. — 8 = crusado. — 9 = roepia. — 10 = drachme.

Ziehier de twee fasen van het spel. Er zijn echter nog meer mogelijkheden, die je zelf zonder moeite zal vinden !

WIE IS DIE MAN ? OPLOSSING

De naam van de geheimzinnige held is RAY SUGAR (suiker) ROBINSON, de wereldberoemde bokser die meermaals wereldkampioen werd en die ondanks zijn leeftijd nog steeds veel succes oogst...

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leesmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toelating heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE » : 17° jaargang ; Lombard Uitgaven, P.H.-Spaaklaan, 1-11 Brussel 7. — P.C.R. 1909.16
Uit.-Dir. : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16.
Heliodruk : N.V. PERIODICA.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : f 7.— per kwartaal
KUIFJE - HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND
Frankrijk : DARGAUD S.A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S.A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Nederland	Canada	Buitenland
3 maanden	120.— F.	f 7.—	$ 2,75	130.— F.
6 maanden	230.— F.	f 14.—	$ 5,50	260.— F.
1 jaar	450.— F.	f 28.—	$ 10.—	520.— F.

PUBLICITEIT publiart 22.56.00

RIK RINGERS ENQUETE PER TELEFOON OPLOSSING

Indien de schuldige vrijwillig in het uurwerk heeft geschoten, dan heeft hij dit logischerwijze pas gedaan nadat hij de wijzers had verplaatst om een alibi te hebben. Slechts één van de twee verdachten, nl. Hendrik, heeft gezegd dat hij op het uur waarop de misdaad geschiedde weg was. In werkelijkheid heeft hij de misdaad bedreven een half uur vooraleer hij op reis ging. Hij heeft de wijzers van de horloge verschoven en pas nadien het mechanisme stuk geschoten.

geschenken van de KUIFJE'S BON

De Aardrijkskunde in kleuren-foto's :
België : Deel I : 9 reeksen van 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen
Deel II : 10 reeksen
Deel III : 10 reeksen
Amerika : Deel I : 10 reeksen
Per reeks : 50 punten.

De Geschiedenis van de wereld :
Deel I : 11 reeks. v. 15 chrom.
Deel II : 11 reeks.
Deel III : 11 reeks.
Per reeks : 50 punten.

De KUIFJE'S Chromo's :
Vliegtuigen I : 10 reeksen.
Vliegtuigen II : 10 reeksen.
Luchtschepen : 6 reeksen.
Automobiel : 10 reeksen.
Zeevaart I : 10 reeksen.
Per reeks v. 6 chromo's : 100 p.

De Meesterwerken van de Schilderkunst :
18 reeksen van kleurenreproducties : per reeks 200 p.

De KUIFJE'S portefeuille 200 p.
De puzzle op hout 500 p.
Mascotte Bobbie 300 p.
Kleuralbum 100 p.
Abonnement van 5 nummers op het weekblad KUIFJE 500 p.

ALBUMS :
Vliegtuigen I en II - Automobiel - Zeevaart :
Getoil. : 60 F. Gekart. : 50 F.
De Aardrijkskunde in kleuren-foto's : België I en II - Europa I, II, III en IV -
Amerika I
Per album : 29 F.
De Geschiedenis van de Wereld : Deel I, II en III : 29 F.
De Meesterwerken van de Schilderkunst : Deel I en II : 29 F.

Stuur je punten naar de KUIFJE'S BON, P.H. Spaaklaan 1-11, Brussel 7, of ruil ze in de KUIFJE'S winkel, zelfde adres. Je kan ze ook ruilen in de warenhuizen A L'INNOVATION.

De KUIFJE'S BONS staan op volgende kwaliteitsprodukten :
CLE D'OR - PALMAFINA - LOMBARD COLLECTIE - Schrijfboeken « ZOO » en «DE ZAAIER» - VICTORIA - MATERNE - Vulpen « LE TIGRE » - JU'CY en WHIP - TOSELLI - PALMOLIVE - COLGATE - PROSMANS - NOSTA - VANDENHEUVEL - HACOSAN - PANA - KUIFJE'S FRUIT

Uitslag van de prijsvraag NEEM DE GOEDE TREIN

DUIZENDEN lezers hebben de vragen beantwoord en wachten reeds lang ongeduldig naar het resultaat. Het heeft heel wat werk gekost al de antwoorden te schiften en te classeren. Opgelet, hier gaan we...

1e VRAAG :
nr. 1 Stoomlocomotief « Le Belge » (1835)
nr. 2 Stoomlocomotief « Urban » (1867)
nr. 3 Stoomlocomotief type 36 (1910)
nr. 4 Stoomlocomotief type 1 (1935)
nr. 5 Stoomlocomotief type 12 (1939)
nr. 6 Electrische Diesellocomotief CC type 202 (1955)
nr. 7 Electrische Diesellocomotief BB type 270 (1954)
nr. 8 Electrische locomotief BB type 123 (1955).

2e VRAAG :
« Le Belge » in 1835.

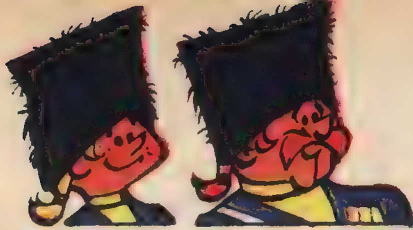
3e VRAAG :
Lijn nr. 162 van Namen naar Sterpernich : 147 km.

BIJKOMENDE VRAAG :
Verbruik van trein Z 68363 van 20-9-61 : 1075,49 liter gasoil.

Hier volgt de lijst van de winnaars :
Edward EWBANK, uit Havay en Herman VERBELEN, uit Mechelen exaequo 1e prijs.
Zij winnen ieder een reis naar Lugano voor twee personen gedurende drie dagen, albums en een abonnement van een jaar op Kuifje.
3. Danielle DELMOITIE, 's Gravenbrakel, wint een reis voor twee personen naar Parijs, albums en een abonnement van een jaar op het weekblad Line.
4. Lisette BAGUET, Nederbrakel, wint een spoorwegabonnement van twee weken, albums en een abonnement van een jaar op Kuifje.
5. Hubert BOGAERT, Oudegem, wint een spoorwegabonnement van tien dagen, albums en een abonnement van een jaar op Kuifje.

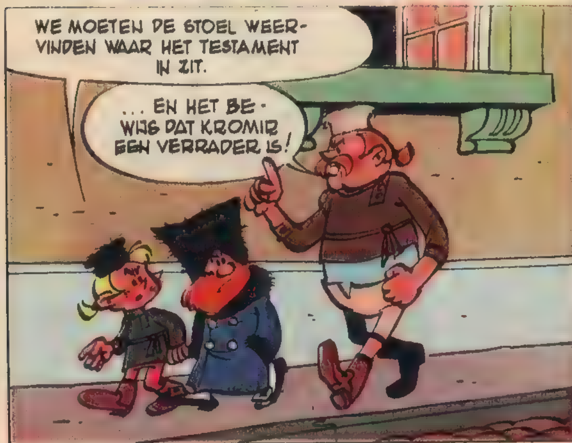
Wij feliciteren eveneens :
Bernadette VAUCAMPS, Rixensart
Guido FRANCK, Merelbeke
Hendrik FRANCK, Merelbeke
Eddy HERMUS, Opwijk
André CHERONT, Namen
Dirk DE TOLLENAERE, Zwijnaarde
Zij winnen prijzen aangeboden door de **BELGISCHE SPOORWEGEN, INNOVATION** en de jeugdweekbladen **KUIFJE, TINTIN** en **LINE.**

En nog :
Pol GILLON, Brussel
Paul MECH, Verviers
Michel GULBOUT, Waterloo
Guido HERMUS, Opwijk
Hildegarde DEWITTE, Merelbeke
Monique TASSET, Tubize
Jean-Pol DOCHAIN, Emptinne
Colette VAUCAMPS, Rixensart
Christiane VAN GANSBROEK, Mechelen
Marie-Ange FRIES, Ottignies
Christian CHERONT, Namen.

HANSJE en de

Het testament van de afgestorven prins waarvan Danilo en

prins van Jitomir

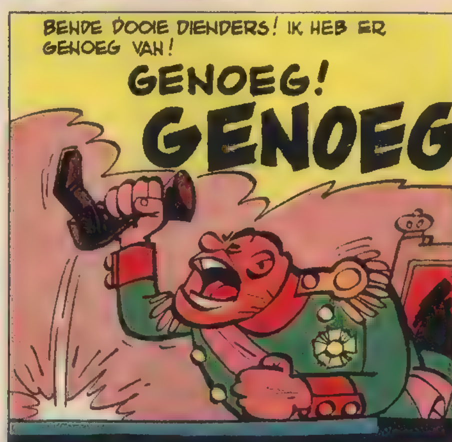
naam is, werd verborgen in de rug van een stoel.

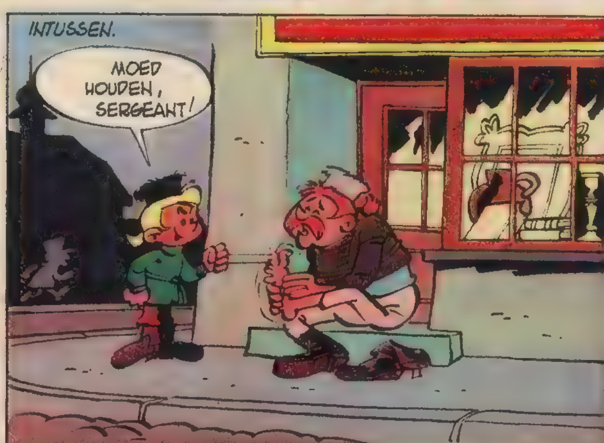
TEKENINGEN BERCK
SCENARIO Y. DUVAL

WORDT VOORTGEZET

JEUGD-AUTOMOBIEL-CLUB

GEEF GAS,

DE Jeugd-Automobiel-Club in Nederland bestaat nu drie jaar en het heeft er alle schijn van, dat de van energie tintelende gemeenschap van duizenden jongens en meisjes een gouden tijd tegemoet gaat. Het laag-bij-de-grondse wagentje, dat men skelter of kart noemt, heeft dit op zijn geweten. De knetterende miniatuurracer,een uitvinding van de Engelsman Art Ingles, heeft een groot deel van de jeugd, die naar afleiding en spanning zoekt, hongerig gemaakt naar alles wat met auto's, knutselen, prutsen, sleutelen en gas geven te bereiken valt. Vandaar de 5.000 leden, die de JAC telt.

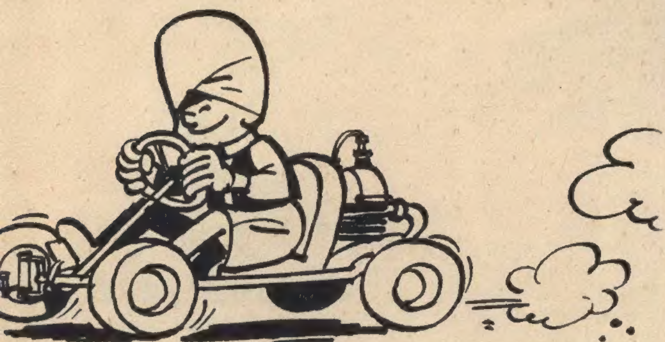
VOOR wij iets meer vertellen over deze unieke jeugdvereniging in ons land, moeten wij een misverstand uit de wereld helpen. Verscheidene jongens vragen zich af wat nu precies het officiële woord is voor de gemotoriseerde zeepkist : skelter of kart. Welnu, het laatste is de officiële aanduiding. Het woord skelter is afgeleid van het Engelse skeleton en wordt in het internationale milieu als een ouderwetse betiteling beschouwd. In Amerika, waar arbeiders, boeren, kunstenaars en politici er een sport van hebben gemaakt zelf een kart te bouwen, is het woord skelter volmaakt onbekend. De nieuwe racesport wordt er gepropageerd voor « kinderen van acht tot tachtig jaar en ouder » en de Go Kart Club of America, die in 1957 ontstond, beleeft nog steeds een enorme uitbreiding. De laatste tijd melden zich vooral veel meisjes en vrouwen, die het vertikken in hun « droomkeuken » of bij de kleuren-TV te blijven zitten, terwijl het sterke geslacht op topsnelheid over de circuits jaagt. Zij willen zelfs meedoen aan de kampioenschappen, die elke staat twee maal per jaar organiseert en aan de grote nationale wedstrijd, die even populair is als in Europa de Tour de France. Hoe groots de zaken aan de overzijde van de oceaan worden aangepakt bewijst het volgende. Allereerst moeten jullie weten, dat geroutineerde automobilisten en zelfs befaamde coureurs in de kart soms helemaal niet uit de weg kunnen en achteraan eindigen. Maar Stirling Moss zou dat idee wel even uit de wereld helpen. Hij werd uitgenodigd voor het grote gevecht om het Amerikaanse kampioenschap op de Bahama-eilanden. Moss bezit daar zelf een schitterend huis, dus hij vond het niet vervelend om even over te komen. Toen gebeurde het. De grote Stirling wist zich niet voor de finale te plaatsen ! Hij finishte in de achterhoede. Er was een jongeman, die zich doldriest door alle bochten wrong, het maximum uit zijn kart haalde, een feilloze stuurtechniek demonstreerde, en onder een dikke laag stof als winnaar over de streep ronkte. Zijn naam : Bobby Allen. De zestienjarige knaap kwam voor de radio en de televisie, kreeg een kampioensbeker van twee meter hoog en een « onkostenvergoeding » van 5.000 dollar...

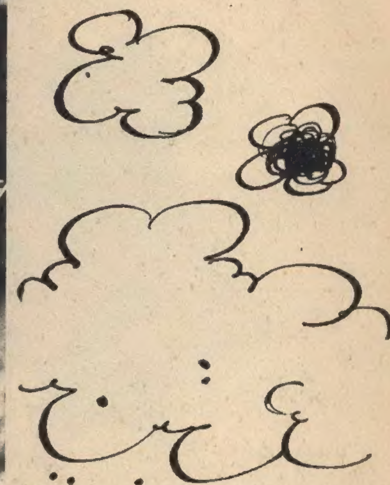
Hij wil het idool blijven

Een slechte beurt dus voor Moss, maar hij is er de man niet naar om de skeltersport nu een kinderachtig tijdverdrijf voor opgeschoten jongens te gaan noemen. Integendeel. De Britse coureur — volgens de deskundigen de grootste rijder van de huidige generatie — wil het idool van de jeugd blijven. Hij aanvaardde zelfs twee jaar geleden op het circuit van Zandvoort het ere-lidmaatschap van de Nederlandse JAC met de woorden : « Ik wou, dat er in mijn tijd in Engeland zoiets bestaan had. Dan zou ik onmiddellijk lid zijn geworden. »

Stirling is één van de drie ere-leden, die het secretariaat van de JAC met gouden letters in het boek heeft geschreven. De tweede is mr. Henry Ford II, de kleinzoon van de legendarische automobielpionier. Hij trad tot de gelederen van de jeugdclub toe toen hij in Keulen kennis maakte met een bestuurslid. Hij was bijzonder verbaasd dat er in het kleine Nederland zulk een vereniging bestond,

JONGENS!

waar er zelfs in Amerika geen is. De president-directeur van het Amerikaanse miljarden-concern (200.000 medewerkers) zei tot het gelukkige bestuurslid: Later zullen jullie merken hoe belangrijk dit lidmaatschap is geweest. De 44-jarige Henry Ford gaf de jonge Nederlander een devies mee, dat zijn oude grootvader hem op het hart had gedrukt. Het luidde aldus:

« ALS EEN JONGEN ZICH WEET TE CONCENTREREN OP HETGEEN HIJ JUIST ONDERHANDEN HEEFT EN ER ZICH HELEMAAL AAN GEEFT, EN ALS HIJ ZICH KAN DWINGEN OM OOK DIE DINGEN TE DOEN, DIE HIJ NIET GRAAG DOET, DAN ZAL HIJ MERKEN, DAT HIJ BEZIG IS OP TE GROEIEN TOT EEN MAN. »

Prijs voor de beste kart

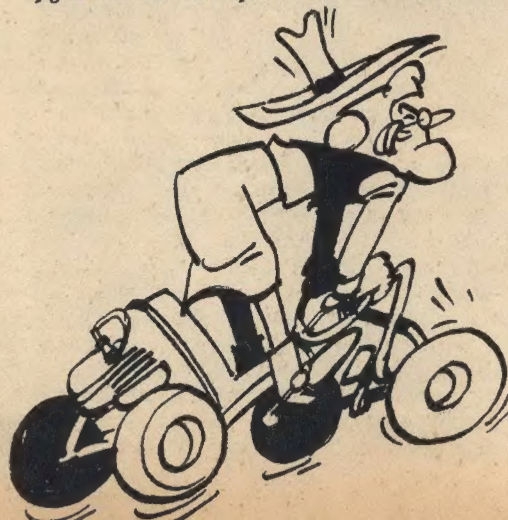
Een Amerikaans ere-lid dus en een Engels. Een Nederlander is de derde. Hij is de president-directeur van de DAF, de grootste automobiel-fabriek in Nederland. Zijn zoon, Huub van Doorne, is ook als lid ingeschreven. Hij zit op de HBS en heeft zelf al een kart ontworpen en gebouwd. Voor vele vaders was dit aanleiding hun zonen ook lid laten te worden van de « Autorace-club » die zij altijd als een « avontuurlijk gedoe» hadden beschouwd. Dat is beslist niet het geval. Er zijn jongens in de JAC, die met racen weinig te maken willen hebben, die zich uitsluitend in de techniek verdiepen. Zij maken prachtig uitgekiende ontwerpen en proberen verbeteringen te vinden voor technische systemen. Weer anderen zijn geboren knutselaars. Zij « dokteren » een kart in elkaar, al of niet met behulp van ervaren ouderen en « sleutelen » dat het een lieve lust is. Juist dat vindt het ere-lid dr. van Doorne zo belangrijk. Hij weet beter dan wie ook, dat Nederland een tekort heeft aan auto-technici, aan de « mannen van de praktijk ». Aan die kant van de auto-industrie wordt volgens hem op de technische hogescholen wel eens te weinig aandacht besteed. Vandaar dan ook dat hij bij het aanvaarden van het ere-lidmaatschap een jaarlijkse prijs heeft ingesteld voor het beste technische ontwerp van een JAC'er.

Jullie begrijpen, dat zo'n grote jeugdorganisatie niet gemakkelijk te leiden is. Het bestuur bestaat uit vijf jongemannen onder voorzitterschap van de 21-jarige Jan Bing uit Alkmaar. Er zijn afdelingen opgericht in alle provincies, zodat de leden niet meer zulke verre reizen behoeven te maken om met elkaar over hun hobby te praten. Steden als Den Haag en Amsterdam, met elk meer dan 500 leden, en Rotterdam en Tilburg vormen de sterkste afdelingen.

« Hart » voor de zaak

Iedere jongen of meisje kan lid worden van de JAC, als hij of zij tenminste veertien jaar oud is. Aan de « bovenkant » is de leeftijdsgrens wat minder streng getrokken, want dat blijkt in de praktijk nog al moeilijk te zijn. In de eerste plaats zijn er steeds (iets) oudere leden nodig voor de bestuurs- en andere functies en verder willen de meeste leden niet meer weg, wanneer zij « hart » voor de zaak hebben gekregen.

De JAC krijgt de volle medewerking van officiële instanties als politie en scholen, die het prachtig vinden, dat een deel van de jeugd zich bezig houdt met dergelijke zinvolle hobby. En de ondervinding leert, dat kattekwaad als iovriding voor een JAC'er ondenkbaar is, zo goed als het voor een amateur-bokser ondenkbaar is op straat te vechten...

BEN DE GRAAF

GROTE PRIJSVRAAG

JEUGDBLAD KUIFJE

500000

FRANK
PRIJZEN
of
40.000 gulden

win
deze
prachtige
prijzen

NOVAK

CHRISTIAENSEN

FIAT 1100

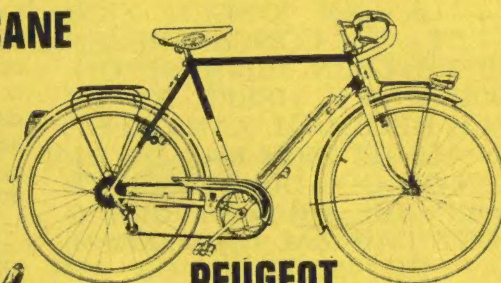
ANDRE JAMET

FLEISCHMANN

HURRICANE

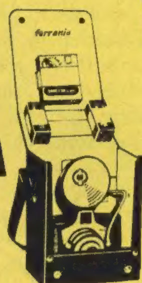
PEUGEOT

LOMBARD
UITGAVEN

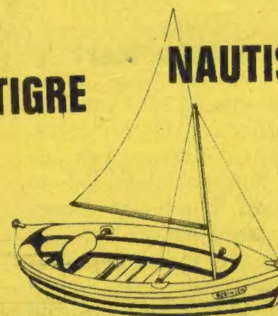
FERRANIA

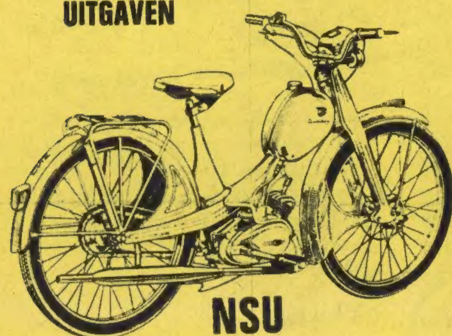
LE TIGRE

NAUTISPORT

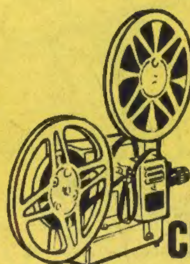

HELVA

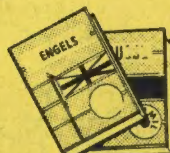

NSU

CINETTE

ASSIMIL

VICTORY
FESTIVAL

Brief uit Denemarken

DE JEUGD KOMT AAN BOD!

VEJEN (1), een typische Deense stad, heeft niet alleen een jeugdtoneelgroep, maar ook een echt muziekkorps dat samengesteld is uit jongelui die niet ouder zijn dan 16. Het is een parmantige groep flinke jongens die trots zijn op hun schitterende uniform en achter de banier met een duivel op, alle steden van hun land afreizen om feestelijkheden met hun vrolijke muziek op te luisteren.

Waarom staat er een duivel op die banier ? zullen jullie vragen.

Dat is een lang verhaal en we moeten teruggaan tot in de IXe eeuw onder de regering van de Deense vorst Harald II. De jonge koning was niet zeer geliefd en zijn volk kwam tegen hem in opstand. Toen riep Harald de hulp in van keizer Lodewijk de Vrome, zoon van Karel de Grote, die beloofde de opstand te onderdrukken indien Harald er in toestemde dat Denemarken gekerstend werd. Harald liet zich dopen en toen zond Lodewijk hem een leger en twee monniken om de orde te herstellen. De legende wil dat er in het stadje Vejen, in het zuiden van Jutland, een duivel woonde die erg gebeten was op de christenen.

Het leger van keizer Lodewijk bestond voornamelijk uit Kroatische krijgers en toen de duivel vernam dat het leger Vejen naderde, verliet hij zijn schuilplaats om de soldaten in een val te lokken. Toen de Kroaten de duivel zagen, bliezen ze alarm op hun hoorns en daar schrok de duivel zo hevig van dat hij letterlijk aan de grond genageld bleef staan. Enkele dappere soldaten sprongen op hem toe en doodden hem ! De opstand van het volk kon onderdrukt worden en de monniken Ansgar en Audibert kerstenden samen met koning Harald II het land.

Toen men tien jaar geleden een groot feest op touw zette in Vejen vonden de inrichters dat er een muziekkorps bij te pas moest komen. Men deed een beroep op een paar jongens die een instrument konden bespelen, men liet een paar uitstekende professors naar Vejen komen, er werden meer leden aangeworven, alle jongens kregen een mooi uniform en zo ontstond de Vejen Drenge Garde.

Het bestuur van het stadje inspireerde zich op de legende van de duivel onder Harald II en besloot, dat de jongens Kroatische uniformen zouden krijgen en banieren met een duivel op !

Het muziekkorps kende zo'n geweldig succes dat de burgemeester van Vejen besloot de groep niet te ontbinden toen de feestelijkheden afgelopen waren. Iedere woensdagavond gaan de jongens oefenen in de grote gymzaal van de school en 's zomers reizen ze het land af om concerten te geven. Soms treden ze samen op met de toneelgroep Solby Scenen en vergasten het publiek op heel mooie historische shows.

COURT HELMER

(1) *Vejen betekent DE WEG.*

Hier zie je hoe keurig en ernstig de jongelui van Vejen Drenge Garde hun rol spelen. Indien je goed kijkt zal je op de banieren de duivelfiguur herkennen.

DE AVONTUREN VAN KUIFJE EN BOBBIE

DE JUWELEN VAN BIANCA CASTAFIORE

DOOR HERGÉ

Met de opname voor de televisie loopt het niet van een leien dakje. Het licht floept uit en de juwelen... Wat is er met de juwelen ?

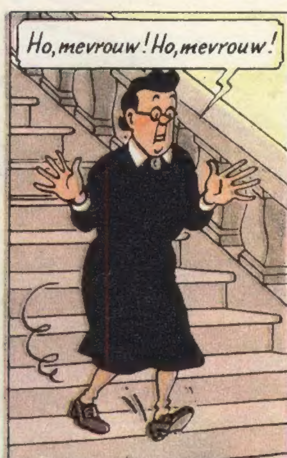

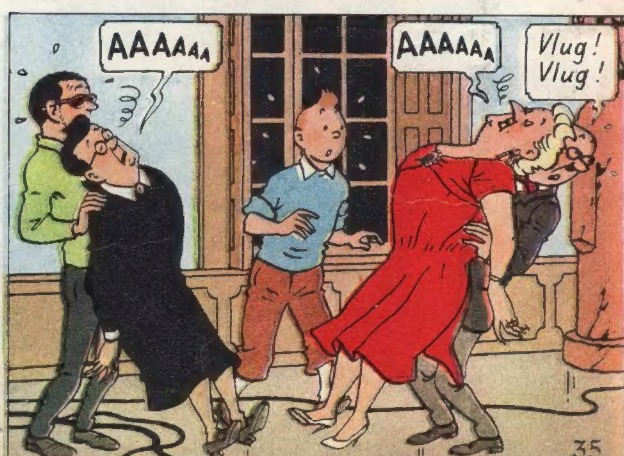

WORDT VOORTGEZET